

Dobřichovické Kukátko

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

Tykadélka se nevyplatila • Těžký úděl věstců Znovu za dětmi z Nepálu • Včely v zimě • Hlas a dech • Jarní detoxikace • Kamila Urválková • Historie • Kultura • Sport

ŘADOVÉ RODINNÉ DOMY ZBRASLAV, ULICE HOSTOŠOVA

• K prodeji 10 MODERNÍCH ŘADOVÝCH NÍZKOENERGETICKÝCH RODINNÝCH DOMŮ 4+kk s garáží, vybavených již v základní variantě tepelným čerpadlem, na kraji Zbraslavi v dobře dopravně dostupné lokalitě v zástavbě rodinných domů. Zastavěná plocha každého domu je 154 m², užitná plocha je 142 m², garáž 17 m², terasa 13 m². Ke každému domu náleží zahrádka od 75 m² do 192 m².

ŘADOVÝ DVOUGENERAČNÍ RODINNÝ DŮM TRUTNOV

• K prodeji ŘADOVÝ DVOUGENERAČNÍ PROSTORNÝ RODINNÝ DŮM v Trutnově v klidné lokalitě nad městem na Humlově kopci, v dosahu je MHD, nádraží, škola, lékař. Zastavěná plocha 199 m², pozemek celkem 398 m². Dva samostatné byty 3 + 1 (96 m²) a 4 + 1 (100,5 m²), dvojgaráž, plynové topení, kanalizace, přípojka vody a el. energie. Dům je vhodný pro 2 rodiny v příbuzenském vztahu.

DOB-Invest a.s.:

Za Mlýnem 2, 252 29 Dobřichovice, www.dob-invest.cz, dob-invest@dob-invest.cz
Tel.: 257 712 630, 222 331 350, 606 620 920

**Nemáte čas posekat trávník?
Nebaví Vás plít záhony?
Nás ano!**

Nabízíme Vám komplexní údržbu Vaší zahrádky.
Pozvěte si na svou zahradu našeho zahradníka.
Zdarma s ním stav Vaší zahrádky proberte.
Na své zahradě se raději bavte.

 www.flera.cz tel: +420 777 80 33 45
facebook.com/AtelierFlera

DIMAN s.r.o., Dobřichovice

**nabízí využití renovovaných prostor bývalého statku
- KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU -**

Možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí.

Pronájem sálu Dr. Fürsta:

pronájem sálu bez přilehlé místnosti – velikost sálu 78 m ²	200 Kč/hod.
pronájem sálu včetně přilehlé místnosti (sál s jevištěm) – 104 m ²	250 Kč/hod.
pronájem piana	50 Kč/hod.
pronájem židlí – vybavení sálu jako hlediště	50 Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50 Kč/hod.

provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích - individuální dohoda

BLIŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice
Ing. Magda Havlíková
tel. 2 5771 1031 (byt), 602 660 960, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

LA FONTANA_{,s.r.o}

VINI E SPECIALITÀ ITALIANE A.D. 1994

- V naší "ENOTECE" najdete přes 300 druhů italských vín a grappy.
- V naší "CUCINA" najdete přes 200 druhů italských specialit jako např. „antipasto, prosciutto, salumi, parmigiano, aceto balsamico, pasta, a.t.d.
- Dále nabízíme sommelierské služby, catering (svatby a firemní akce), cestování (Vinitaly 2009) a.t.d.

PŘIJĎTE K NÁM S TÍMTO INZERÁTEM A VYCHUTNEJTE SI ŠÁLEK KÁVY ZDARMA

5. května 432

252 29 Dobřichovice

(areál bývalého statku)

telefon: 257 71 13 63

pondělí: zavřeno

úterý – neděle: 11-20 hod

Stavební prodej J+K a.s.

STAVEBNÍ MATERIÁLY Dobřichovice, Pražská 819
ROZVOZ A SKLÁDÁNÍ ZAKOUPENÉHO MATERIÁLU

Provozní doba: Po-Pá: 7-12 13-16, So: 8-11

721 554 000, 257 710 141 **257 710 143**

dobrichovice@stavebniprodej.cz

www.stavebniprodej.cz

KDO

Kdo rozdupal a zahodil tu růži
na břehu řeky v které plyne čas
Tam v modrém lese roste zapomněnka
královno úlů pros za nás

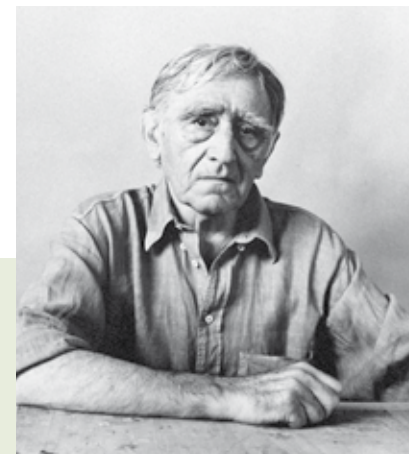
Královno dávno vyhynulých úlů
a ticha na ruby a zarubaných cest
po kterých jednou vrátíme se domů
až zapomene zapomněnka kvěst

KDO SE VEJDE NA HOUSLE

Neboj se ničeho se neboj
a třeba bylo nejmíň zle
vždycky se najde někde člověk
který se vejde na housle

A na světě jsou krásní dnové
a bývají i dnové zlí
nakonec všichni vejdem se
do hrobu jako do houslí

Housličky housle o dvou strunách
takové jak je z dětství známe
s kobylkou luční s petrklíčem
malinko málo polámané

*Tentokrát jsme se, milí čtenáři, v jarním zastavení zastavili u básníka nejmilejšího, u Jana Skácele, jenž by 7. února oslavil devadesátiny. Jan Skácel (7. 2. 1922 - 7. 11. 1989) byl nejen básníkem pro „velké lidi“, ale jako autor poesie pro děti stal se pěvcem i pro „lidi malé“. Byl také prozaikem, redaktorem literární redakce brněnského rozhlasu a též šéfredaktorem slavné kulturní revue Host do domu, než byla v r. 1969 zakázána. Od té doby až do r. 1981 nesměl oficiálně publikovat, vydával tedy svá díla v samizdatu a v zahraničí, kde si získal velké uznání. V 80. letech, kdy již jeho díla mohla vycházet alespoň v Brněnském nakladatelství Blok, vydal krátce za sebou několik zásadních sbírek. Možná si ještě někteří pamětníci vzpomenou, jak jsme za něho v devětaosmdesátém házeli kamínky do Vltavy. Bylo nás tam tehdy docela dost ... Milovníci Jury Pavlice si jistě vzpomenou na krásná zhudebnění jeho básní. Dnes přinášíme dva texty (proč ...? snad co zamávání těm, co odešli ...), které jsou ze sbírky *Odlévání do ztraceného vosku*, vydané r. 1984. (Jan Skácel, *Básně II.*, vyd. Jiří Opelík, Brno 1997, 2. vyd., s. 206 - 207).*

Redakce

JARO S PŘÍCHUTÍ

tykadélek a střetů - nestřetů ...

Vážení čtenáři,

je tu asi opět jaro. Už jsme se na něj moc těšili. Při tom těšení jsme zároveň vzpomínali na hudebního skladatele Františka Škroupa, od jehož úmrtí 7. února uplynulo již 150 let. Byl to skvělý musikant, napsal spoustu krásné hudby, jež je neprávem v současnosti zapomenuta. My jej vnímáme vlastně „jen“ jako autora nám všem milé písně Kde domov můj z Tylovy Fidlovačky. Slepý žebrák Mareš v ní tak krásně a barvitě líčí krásy domova ... Výročím ale nebyl konec. 11. února tomu bylo 100 let, co se narodil skvělý muž, velký vlastenec a nepřekonatelný musikant Rudolf Firkušný. Legendární klavírista, jenž hrával prezidentu Masarykovi, přátelil se s Bohuslavem Martinů a nezadal si ani trochu s Gottwaldem a komunisty. Téhož 7. února jsme vzpomněli také nedožitých 90. narozenin nádherného básníka Jana Skácela. A víte, že jen o dva dny později, tedy 9. února, oslavil sedmdesátiny musikolog a hudební skladatel Prof. Miloš Štědroň, spoluautor např. krásného musikálu o Nikolovi Šuhajovi? Kdo by tomu tolik vitálnímu musikantovi plnému nápadů, skvělému znalci díla Leoše Janáčka, tu sedmdesátku hádal, že? A to vůbec nezmiňujeme osmdesátiny Miloše Formana (18. 2.) ...Tolik k výročím. Struna napjata jistě k prasknutí, avšak ... Protože jistě také čekáte, že opět do něčeho peprného kousneme, jak to občas v editorialech děláme. Tak jo: kousneme. Je to totiž po čertech zajímavé! Olomoucký soud soudil a odsoudil řidiče autobusu Romana S., jenž vlastní rukou upravoval předvolební materiály politických stran ve svém autobusu. Tedy konkrétně dopisoval slogany a politikům domaloval tykadla ... Dovolil si neslýchanou věc: označil politiky za lháře a korupčníky. No považte! Taková troufalost v naší rodici se čisté

a neposkvrněné demokratury ... Byl nadstranický, mezi stranami si jaksí nevybíral. Prásknul ho ale kolega ...

Byl žalován za vandalství. Odsouzen ke stovece hodin veřejně prospěšných prací a k náhradě škody ve výši 15 tisíc korun. Rozsudek odmítl s tím, že přeče slušní lidé nepatří před soud. Odmítl i náhradní trest domácího vězení. Mluvil o „fraškoidním nádechu“ celé causy ... Tvrdil, že v tomto punktu se nepotřebuje napravovat, neb se nepovažuje za nebezpečného pro společnost ... To ale krutě narazil, neb právní (ale náš) řád to vidí úplně, ale úplně jinak ... Dostal 100 dní vězení natvrdo. Republiku si přeče rozvracet nedáme. Výkon tohoto rozhodnutí ovšem opět hodlá „mařit“ a do vězení dobrovolně nastoupit nehodlá.

Zajímavé je, že jej žalovala strana, která mocně hovoří o svobodě vyjadřovat názory a o liberalismu. No a co je ještě zajímavější. Byla to olomoucká ODS. A co je nejzajímavější: soudkyně byla manželka bývalého čelného představitele ODS a dokonce i ministra za tuto stranu, který v těchto volbách také, a dokonce co leader, kandidoval, paní Markéta Langerová. Ta tvrdí, že k případu přistupovala naprosto bez emocí a jako pravý profesionál. A že to opravdu, ale opravdu nebyl žádný střet zájmů. To my samozřejmě všichni víme a jí věříme, že ona to tak vidí ... a koho by náhodou napadlo, že soudkyně byla podjatá, ten se zásadně, ale opravdu zásadně mylí a je to špatná úvaha od samého kořene ...

Případ prošel takřka bez povšimnutí. Jen J. Macháček na Radiožurnálu se k němu vrátil v krátkém a ironickém komentáři, v němž zdůraznil, že onen odsouzený nebyl žádným vandalem, nýbrž že jen vyjadřoval svůj politický názor! Tak si maně připomínám, jak onehdá, někdy

tuším v r. 1971 na radotínském gymnasiu jeden ze spolužáků mírně graficky upravil nápis na plakátu na chodbě (stálo tam ono již zmíněné: republiku si rozvracet nedáme). A jak se pak mocně roztočila kola třídního boje, jehož logika je, jak pravili staří estébáci, neúprosná ... Plyne z toho poučení, a to s analogií ze Švejka: vona se vám ta tykadýlka nevyplatí ... :-)

Ještě odkazy:

- http://olomouc.idnes.cz/clanek.aspx?c=A120105_104348_olomouc-zpravy_sot
- http://zpravy.idnes.cz/milost-bych-neprijal-rika-ridic-odsouzeny-za-kresleni-tykadel-politikum-149-/domaciaspx?c=A120217_130052_olomouc-zpravy_sot

Každopádně, ať je tu jaro, nebo ne, je tu jarní Kukátko. Jistě ale jste zvědaví, vážení čtenáři, co je v něm pro Vás nachystáno: není toho málo. Přísnému zkoumání podrobíme tajemnou disciplínu věšectví, dozvíte se další podrobnosti o dětech v Nepálu, jimž můžete pomoci, budete si moci přečíst, jak těžké je „výběrové řízení“ na děti do mateřské školky. Pokud nevíte, jak uvolnit duši i tělo, pak o tom najdete články v rubrice O zdraví. Tam se také dozvíte, jaké chytáky na Vás chystají firmy, které se Vás snaží za každou cenu „detoxikovat“. Přiblížíme si také, jak zimují včely. Seznámíme Vás s hrdinkou Janáčkova Osudu, paní Kamilou Urválkovou. A v rubrice Z historie nahlédneme do kroniky Včelařského spolku pro Dobřichovice a okolí. Zkrátka samozřejmě neuzastane ani kultura a sport. Znovu děkujeme za všechny Vaše ohlasy a těšíme se na další na naší e-mailové adrese kukatko@dobrich.cz.

Vaše redakce

Jarní zastavení	5
Slovo redakce	6
Aktuality /	
Z našeho života	8
Spolky	11
Školy	17
O zdraví	19
Z historie	24
Osobnosti	27
Kultura	29
Sport	33

Dobřichovické Kukátko

Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574.

Vydává Dobřich s. r. o., 5. května 3, Dobřichovice
IČ: 64827640.

Řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk,
Doc. RNDr. Emil Calda, Ing. Daniel Havlík,
PhDr. Jiří Matl (předseda), Mgr. Jana Váňová.

Grafické zpracování: Žůrkovi studio (studio.zurkovi.com)

Tisk: Ofsetová tiskárna SWL
Středohorská 549, 104 00 Praha 10 – Uhřetěves

Uzávěrka tohoto čísla 15. 2. 2012. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 5. 2012. Kukátko vychází v první polovině března, června, září a prosince.

Adresa:

Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice
(kukatko@dobrich.cz)

Distribuuje zdarma v Dobřichovicích laskavou péčí poštovních doručovatelek a smluvních partnerů. Kukátko můžete také obdržet e-mailem ve formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu v rámci stránky www.dobrichovice.cz nebo www.dobrich.cz.

Fotografie na titulní straně: Žůrkovi studio

SMUTNÁ I VAROVNÁ ZPRÁVA

Z dětství pamatuji, jak rodiče vyháněli zvědavce, kteří přišli po jezu, připlavali, či se přebrodili a nahlíželi do dobřichovické elektrárny, do kašny, na česlice před elektrárnou. Později jsem sám upozorňoval mnohé návštěvníky, že vstupují na soukromý břeh, a že je zde elektrárna a potenciální nebezpečí. A nebezpečí větší, než si kdo dovede uvědomit. Turbinami protéká až 10 m³ vody za vteřinu. Čistící stroj česlic pracuje automaticky a pojezdí po celé jejich šířce. Stavidla jsou ovládána elektrickými motory.

V elektrárně jsou pohyblivá soustrojí a složitá elektrická zařízení. Na jedno nebezpečí doplatil devětadvacetiletý muž z Prahy na podzim loňského roku. V neděli 13. 11. 2011 byl nalezen utopený v kašně turbíny, vklíněný do oběžného kola. Zahynul v noci z 8. na 9. 11. Dle vyšetřování policie byl pod vlivem návykových látek. Proč do kašny vlezl nebo spadl, se už nedozvíme. Ale jako varování by to nezvaní náhodní návštěvníci vnímat měli.

D. Havlík

O TĚŽKÉM VĚŠTCŮ ÚDĚLU

Nekamenujte proroky, neb pěvci jsou jak ptáci.

Dneska to nemá jednoduché nikdo, takže by bylo s podivem, kdyby všelijací proroci, věštcí a numerologové, kteří nám při každé vhodné příležitosti sdělují, co říkají hvězdy, karty, kyvadla a čísla, byli výjimkou. Jejich úděl je nelehký, protože odhalovat budoucnost je činnost vyčerpávající, a osoby, které ji provozují, musejí často sáhnout až na samé dno svých duchovních sil. A k tomu ke všemu se ještě najdou jedinci, kteří všechny jejich předpovědi berou na lehkou váhu a dokonce si dávají práci zjistit, kdy které proroctví nevyšlo a kdy který věstec věstil pravý opak toho, co nastalo. Sebekriticky přiznávám, že i já k individuím tohoto druhu patřím, ale rád bych zdůraznil, že nehledám omyly a selhání těchto expertů ze škodolibé radosti a neupozorňuju na ně kvůli tomu, abych tím snížil důvěru široké veřejnosti v astrologii, karetní vědy a v numerologii. Činím tak proto, že se domnívám, že je v zájmu těchto věd samotných, aby se oprostily od „rádobyproroků“, jejichž pochybné věštby tyto užitečné nauky jenom znevažují a brání jejich povznesení. Byl bych proto velmi rád, kdyby čtenáři následující text chápali v tomto smyslu.

Při letošním novoročním úklidu svých ležer, knih a dokumentů jsem objevil Lidové noviny ze dne 15. ledna 2011, které jsem si tehdy schoval a na něž jsem v průběhu roku zapomněl. Ponechal jsem si je kvůli článku „Rok 2011 podle hvězd a karet“, ve kterém astrolog A. Baudyš spolu s věštkyňami V. Kubištovou a M. Boháčovou odpovídají na otázku, jaký bude rok 2011, na jehož prahu jsme tenkrát stáli. Řekl jsem si tehdy, že na jeho konci bude určitě zajímavé porovnat jejich předpovědi s tím, k čemu skutečně došlo. S politováním však musím konstatovat, že v některých případech je toto porovnání dost těžké, protože předpovědi jsou příliš obecné, a v řadě případů jsem na rozpacích, zda se vůbec o nějaké předpovědi jedná, když nám nic nového nesdělují. Poněkud mi připomínají proslulou věštbu delfské věštiny, na kterou se několik století před našim letopočtem obrátil král Kroisos s otázkou, zda má napadnout sousední Persii. Jak známo Pýthia odpověděla: „Překročíš-li řeku Halys, zničíš velikou říši!“, což si Kroisos vysvětlil tak, že bude zničena říše perská. I překročil se svou armádou hraniční řeku Halys a velkou říši zničil – svou vlastní. Všimněme si, že tato věštba (podobně

jako některé věštby uvedené níže) vůbec nic nového nesdělovala, protože bylo celkem jasné, že z obou protivníků zvítězí jen jeden; Pýthie ale mohla být klidná – věděla, že její proroctví se splní v každém případě. Nejsou i některé z následujících odpovědí na to, co můžeme očekávat v roce 2011, tak trochu ve stylu delfské věštírny?

V roce 2011 můžeme očekávat hodně změn. Ty, které budou dramatické, budou vyplývat z celosvětového vývoje, sami je budeme moci ovlivňovat poměrně málo.

(Žádná z obou vět neříká nic, co bychom na konci roku 2010 nevěděli. To, že v roce 2011 nastane mnoho změn (a navíc konkrétně jaké), jsme si mohli přecíst v denním tisku a to, že dramatické změny vyplývající z celosvětového vývoje budeme moci sami ovlivňovat poměrně málo, je zřejmé už při zběžném pohledu na mapu světa.)

Velkým problémem pro stabilitu ve vztazích budou dluhy z minulosti. Nevypělí partneři se budou snažit utíkat mimo realitu.

(Opět pouhé konstatování známých faktů. Dluhy z minulosti jsou velkým problémem pro stabilitu vztahů od nepaměti; snaha o útěk mimo realitu je jednou z vlastností nevypělých partnerů, kterou byli „obdařeni“ již na samém úsvitu lidských dějin.)

Manželství uzavřená v tomto roce budou vyzrálá a zodpovědná. Podoba lásky v roce 2011 je věcná, hloubavá a praktická.

(Posoudit tuto věštbu si netroufám; zdali manželství uzavřená v roce 2011 byla vyzrálá a zodpovědná, bych mohl zjistit až po několika desetiletích, kdy budou k dispozici statistické údaje o počtu rozvodů – to už ale nebudu k dispozici já. Co se podoby lásky týká, nemohu tuto věštbu ověřit také, neboť nemám žádnou možnost zjistit, zda se zamilované dvojice v roce 2011 vskutku milovaly požadovaným způsobem, tj. věcně, hloubavě a prakticky.)

Stojí za povšimnutí, že k některým proroctvím uvedeným ve zmíněném článku můžete poměrně snadno dospět, aniž máte v oboru věšteckých nauk nějaké vzdělání; stačí pravidelně sledovat denní tisk a televizi. Potřebujete snad k následující předpovědi, která se týká Václava Klause, studovat astrologii nebo se ptát karet?

Některé jeho domněnky se potvrdí. Tématu globálního oteplování se bude nadále veřejně věnovat. Pan prezident také začne psát novou knihu. Jestliže hvězdy podle astrologů nelžou, pak jedině vysvětlení toho, že naprosto selhala níže uvedená Baudyšova proroctví, vidím v tom, že někteří „znalci“ se v nebeských úkazech a znameních příliš nevyznají:

V roce 2011 se Usámu Bin Ládina dopadnout nepodaří. Na podzim roku 2001 jsem napsal, že pokud Bin Ládin nebude chycen v roce 2003, nebude chycen nikdy.

(Bin Ládin měl smůlu, že toto proroctví nebylo americkým výzvědným službám známo – jinak by od snahy ho dopadnout určitě upustily vědouce, že to je marné.)

V roce 2011 se Václavu Havlovi vrátí část fyzických sil a s tím i schopnost se svým životem nakládat aktivně.

(Kdyby se tato věštba splnila, Václavu Havlovi by se vrátila část fyzických sil a dodnes by byl mezi námi.)

V rámci objektivitu je nutno uvést, že některá proroctví se naplnila; například to, že na mistrovství světa v roce 2011 naši hokejisté zlato z roku 2010 neobhájí a že Václav Havel v roce 2011 Nobelovu cenu nezíská. A to jsou asi tak jedině předpovědi, které jsou konkrétní a které se v uplynulém roce splnily. Nevím, jak vám, ale mně se to zdá dost málo.

HgS

LUMEK A ÚSMĚV Z NEPÁLU

V zimním čísle Kukátka jste měli možnost se seznámit s Bishnou Mayou Sapkota, nepálskou dívkou z chudé rodiny, adoptovanou občanským sdružením Lumen, které v Dobřichovicích a na Mořince vede Klub malých dětí Lumek. Ale jak to všechno začalo?

Jednou ze zakladatelek OS Lumen je Renáta Bartoníčková, ředitelka Základní školy a mateřské školy Josefa Kubálka Všenory, která v říjnu 2009 navštívila Nepál.

O Nepálu se říká, že vy ho nezměníte, ale Nepál změni vás. A je to pravda. Ve výšce kolem 4 – 5 tisíc metrů nad mořem se během světa zpomalil a během několikátýdenní cesty horami je čas na uspořádání myšlenek. Tato skutečnost je o to výraznější, dostanete-li se do takovýchto oblastí poprvé v životě. Zažijete mnoho různých ojedinelých pocitů. Jeden z nich se dotýká dětí.

Při příjezdu do Nepálu je vám všech dětí vlastně líto. Rádi byste pro všechny „něco“ udělali: ...aby nebyly tak špinavé, aby se jen tak nepotulovaly, aby nespaly na ulici na

asfaltu, aby si měly s čím hrát, aby si mohly prohlížet knížky, aby mohly chodit do školy, aby měly na doktora ...

Během pobytu v Nepálu ale zjistíte, že to jen vy si myslíte, že dětem něco chybí. Ony jsou zatím docela spokojené. A ještě ke všemu se v turistických oblastech naučily turistů využívat. A tak od pocitu, že byste rádi všem dětem pomohli, dojdete k přesvědčení, že jsou vám ty děti vlastně protivné. Jsou všude a naučily se v různých řečech úspěšně žebrot.

Po této fázi během několika dní přichází další fáze vztahu k místním dětem. Mluvíte totiž s místními lidmi v různých oblastech vaší cesty a začínáte život dětí a lidí tam chápat z jiného pohledu než našeho západního. Přestáváte vidět věcnou rýmu u nosu upatlaných dětí a snadno se vám odmítne žebrající dítě, když víte, kdy žebra jen pro zábavu. Začnete si vážit jejich skromného života a vrátíte se zpátky k pocitu, že byste rádi pomohli. Ale ne všem. A ne jakkoliv. Dospělí v chudých oblastech si začínají vážit vzdělání. Ne všichni, ale pomalu a jistě se jejich počet zvyšuje. Jenom pro informaci: míra negramotnosti ve venkovských oblastech Nepálu stoupá vysoko nad 75 procent.

Zvláštní shodou okolností jsme se při našem putování seznámili s jedním Nepálcem jménem Akka, který chodil do školy jen proto, že mu ji „bohatý cizinec“ zaplatil. A on teď dělá pro děti ve „svých“ ves-

nicích to stejné. Pomáhá jim dostat se ke vzdělání. A tak jsme měli najednou velmi konkrétní představu o tom, jak pomoci: tak zvanou adopcí na dálku. A protože je svět opravdu malý, ukázalo se, že tento cizinec spolupracuje mimo jiné i s lidmi z Česka, se kterými se jako s turisty v Nepálu seznámil. Tito lidé založili občanské sdružení Namasté Nepál a adopci na dálku nazvali „Úsměv z Nepálu“.

Nepálec Akka v nepálských vesnicích kolem hlavního města Káthmándú vytipovává děti, které mají předpoklady ke vzdělání, ale jsou z tak chudých rodinných poměrů, že by je do školy rodiče neposílali. Na stránkách Namasté Nepál naleznete seznamy a fotografie dětí, kterým můžete platit základní zdravotní a hygienickou péči, učebnice, pomůcky a jiné školní potřeby, jako je školní uniforma. Jsou to konkrétní děti, kterým jsou doručovány vaše dopisy a osobní dárky. Peníze se předávají přímo učitelům konkrétního dítěte a jejich využití se kontroluje. Vždy je vše dokumentováno, cho-

dí vám domů fotografie, děti vám posílají obrázky. Je jasné, že tato pomoc jde přímo k dětem a nemá se kde ztratit.

A tak se můžete těšit, že pokud vyrazíte do Nepálu, podle aktuální fotografie a adresy školy můžete své dítě navštívit. Nebudete první. Příběhy adoptivních rodičů na návštěvě u „svých“ dětí si můžete přečíst na stránkách Namasté Nepál.

Nepál není tak daleko, jak se zdá, a nikdo neočekává, že zdoláte i 8850 metrů vysoký Everest, nejvyšší horu naší planety!

Tento příběh vznikl jako odpověď na otázku, proč se OS Lumen stal členem „rodiny“ adoptivních rodičů, kteří svým ročním příspěvkem 6000 Kč dávají nepálským dětem šanci na budoucí kvalitnější život. Prostřednictvím OS Lumen přispívají na Mayu i dárci, kteří nejsou z řad rodičů Lumku. A my jsme za to rádi! Pokud byste i Vy rádi přispěli, kontaktujte nás. Kontakty najdete na www.ilumen.cz. Děkuje.

Radka Alexy

POZVÁNKA DO RC FABIÁNEK

Rádi bychom vás pozvali na zajímavé akce a kurzy, které v březnu chystáme pro děti, rodiče i prarodiče.

V sobotu 3. března od 10 hodin přivítáme ve Fabiánku paní Lenku Ševčíkovou, která vás zve na workshop *Intuitivní kreslení s příběhy aneb výlet za barvami duše*. Více o setkání, které bude věnováno hlavně automatické kresbě, najdete na našem webu nebo na stránkách paní Ševčíkové (www.pohadkovyzivot.wbs.cz).

O týden později se bude konat burza dětského oblečení a vybavení především pro předškolní děti a malé školáky. Máte-li zá-

jem o prodej přebytečných věcí či nákup nových, přijďte v sobotu 10. března od 9 do 11 hodin do sálu dr. Fürsta.

V sobotu 24. března s námi opět můžete oslavit příchod jara. Tentokrát věnujeme první sobotní jarní odpoledne zvířátkům. Vítání jara začne v 15 hodin u Berounky pod zámkem, kde na vás bude čekat spousta zvířátek s veselými hrami a úkoly. Samozřejmě se nezapomeneme rozloučit se zimou a hodíme do vody Morenu. Vstupné je 50 Kč za dítě.

S příchodem jara zahajujeme také další kurzy pro dospělé. Nejen seniory zveme

na kurs *Trénink paměti*. Opět se na vás těší zkušená lektorka Petra Nedělková. Lekce budou probíhat každý čtvrtek od 1. března od 15.30 do 16.30 v dobřichovické knihovně. Cena je 500 Kč za 10 lekcí.

V týdnu od 5. března začíná výuka počítačových kursů s *Fabiánkem na síti*.

Podrobnější informace ke všem zmíněným aktivitám najdete na adrese www.rcfabianek.estranky.cz. Můžete nám psát na email rcfabianek@seznam.cz nebo volat na 725 890 504 (burza, kroužky a akce pro děti) či 606 652 292 (kurzy pro seniory).

Libuše Stupavská

Rozvrh kursů:

Pondělí 18 – 19	Začátečníci 60+ (10 lekcí, 700 Kč)
Pondělí 17 – 18	Procvičovací (5 lekcí, 350 Kč)
Středa 19 – 20	Začátečníci 60- (10 lekcí, 900 Kč)
Středa 18 – 19	Pokročilí (10 lekcí, 700 Kč)

Z DENÍČKU VČELAŘOVA

Vážení čtenáři, na podzim příštího roku oslaví někdejší Včelařský spolek pro Dobřichovice a okolí (dnes pohříchu nepoeticky nazývaný Základní organizace Českého svazu včelařů, (<http://dobrichovice-vcely.webnode.cz/>) výročí 100 let od svého založení. V Kukátku si toto výročí jednoho ze stále fungujících historických místních spolků budeme připomínat sérií článků v historické rubrice, které budou čerpat z dochované spolkové kroniky. Protože ale včelařství a včelaření je obor, který má řadu přesahů a který úzce souvisí se současnými snahami žít více v souladu s přírodou, a protože význam opylovací činnosti včel pro udržení alespoň relativní rovnováhy přírodního prostředí a uchování biodiversity je zjevný, připravujeme také několik článků o včelách a včelaření.

Minule jsme si slíbili, že tématem bude zimování včel. Dovolte ale odbočku. Ona ostatně s tématem souvisí. Veřejnost rozrušil případ, který se udál na začátku loňského prosince na Hodonínsku. Zprávu o něm

přinesla brněnská mutace deníku iDnes (http://brno.idnes.cz/deti-dostaly-chut-na-med-znicily-dvacet-vcelich-ulu-f8r-/brno-zpravy.aspx?c=A120206_150129_brno-zpravy_bor) O co šlo?

Dvě děti s jedním mladistvým kamarádem zničily dvacet úlů. Prostě je sházely z podstavců, rozházely po zemi a doslova vyrabovaly. Včely se už nepodařilo zachránit, uhynuly, protože neměly šanci tohle přežít. Děti svůj čin vysvětlovaly tím, že dostaly chuť na med ... Úředně vše bylo označeno za trestný čin poškozování cizí věci. Úředně dvěma mladistvým nic nehrozí, tomu staršímu sice cosi hrozí, ale ne zase až tak moc ... Úředně se škoda spočítala na 30.000 Kč. To je věc počítatelná, jsou tu ale i položky nepočítatelné, tedy vložená včelařova práce, frustrace a bolest, ušlý zisk a hlavně: než vychová včelař nová včelstva, uplyne další rok, možná i dva, a ten čas bude vyplněn tvrdou prací ... Ano, práci, protože včelaření není jen radost z létajících včelek a z vytáčení medu, je to někdy také pěkná dřina a celoroční starost o zdravý rozvoj včel po celou sezonu, která je ostatně docela krátká. A když se vše zadaří, včely nanosí, přežijí, nezlikviduje je nějaká nákaza či parazit *Varroa destructor*, který naše včelstva od 80. let minulého století těžce decimuje, když se tohle vše podaří a vy včelstva zazimujete a těšíte se, jak se s nimi na jaře opět setkáte, přijde partička takových, s prominutím troubů a všechno zničí. Z naprosté neznalosti. Z naprostého odtržení od normálního uvažování, od normálního vztahu k přírodě a ke svému okolí. Docela frustrace, že? Ano, dnes se od dětí klidně dozvíte, že vajíčka či mléko se vyrábějí někde v továrně a odtud se rozvázejí do super – hyper ... Nastala bouřlivá debata ve včelařské komunitě a na včelařských diskusních forech (například na známém Včelařském fóru zde: <http://www.vcelarskeforum.cz/tema-Kradez-vcelstev?page=2>). Samozřejmě zněly hned hlasy o přísném potrestání. Objevily se ale tak názory, že vše je vlastně také trochu vina nás, dospělých. Vše závisí přece na tom, jak děti vychováváme, jak s nimi mluvíme o nás, o nich, o světě. O vzájem-

ných souvislostech a spojených nádobách. O systému rovnováhy. O křehkosti tohoto systému. O pokoře ... Jakkoli tento náš svět zdá se nám být jaksi naruby, pořád je potřeba o něm spolu mluvit, psát, vysvětlovat souvislosti a vzájemné vazby ekosystému. Je tu ale malý problém. Jsou i tací, jimž se to nehodí do krámu. Takže když to někdo začne dělat, dynamičtí pytlíci a frikulíni mu začnou nadávat do „aktivistů“, „ekoteristů“ a podobných majíce záda krytá z nevyšších politických sfér, od lidí, kteří občanskou společnost berou jen tam, kde se jim to zrovna hodí ... Jako onomu „aktivistovi“ mi to docela vadí, to říkám zcela upřímně ... Vraťme se ale k těm včelkám. V minulém díle tohoto miniseriálu jsme skončili těsně před zimou a slíbili jsme, že si dnes popíšeme, jak včelky přežívají zimu a jak vítají jaro. Protože chceme postupovat v souladu se včelařským rokem, který vlastně začíná jindy než náš rok běžný. Včely i včelař končí starou a začínají novou sezonu vlastně už na konci léta. Významným signálem pro včely je letní slunovrat. Jejich biohodinky samozřejmě šlapou na jedničku, takže ony vědí ... Je to pro ně signál, jak se připravit na zimu. Do toho jim ale vstoupí vlastně jejich největší nepřítel – včelař. Rozebere jim úl a ukradne jim to, co si tak pilně na zimu nanosily. Navíc to ještě asertivně nazývá medobraní ... Teď si představte tu situaci. Často už je vlastně vše podstatné odkvetlé a včely si už nové zásoby na zimu nemohou nanosit. Víím, hodně zjednodušuji, pořád ještě něco kvete a je tu také ona proslulá medovice (z ní je ten krásně tmavý a chutný med), ale na ní se včelám zimuje špatně a ona také spíš není než je, zejména u nás je z ní totiž snůška poměrně vzácná. Zodpovědný včelař to samozřejmě svým partnerkám včelkám vynahradí a nakrmí je na zimu cukerným roztokem, který si včely do zimy stačí upravit na sladinu, z níž pak do jara čerpají energii na přežití.

Teď zase skočíme nahoru na ty děti a rozházené úly. Tohle by tam ty děti, které hledaly med, našly. Včelami upravený cukerný roztok. Pokud by tedy onen včelař nezimoval t.zv. na medu, jak se to dříve dělávalo. Ono je to ostatně pro včely a pro jejich imunitu mnohem zdravější, protože žádný cukerný roztok nenahradí med s jeho enzymy, stopovými prvky, vitaminy ... Dávni včelaři dokonce brali včelám med až na jaře podle toho, co zbylo včelám po zimě. To my ne, my jako „ekonomicky“ uvažující lidé stále akcentujeme t.zv. medný výnos, takže se často včelám bere vlastně vše, co si nanosí. Jsou ale tací, kteří se zvolna vracejí ku starým pravidlům a zásadám ... Včely by si své zimní uspořádání v úle samozřejmě upravily klidně samy. Vědí, kam umístit zásoby na zimu, jak si uspořádat své zimní sezení, jemuž se říká zimní hrozen či chomáč. Jenomže když se jim do toho včelař namontuje, jak výše popsáno, je vše jinak. Včelař však může pomoci, plásty v úle sestaví tak, aby to včelám vyhovovalo a zakrmí je. Cukr se dává rozpouštěný ve vodě v poměru 3 díly cukru a 2 díly vody a na jeden úl padne minimálně 20 kg cukru. Včely si jej z krmítek přenesou do plástů, upraví a zavíčkují. Rozvrhnou si prostor tak, aby měly kde sedět a mohly se v zimě v chomáči přesouvat po zásobách. Většinou se jim to podaří a vydrží, někdy se ale také zadařit nemusí. Včely se vydají jinam, než mají zásoby, a padnou hladé, nebo je ještě na podzim vyloupí jiné včely. To je v současné době velký problém a souvisí hodně s t.zv. nákazovou situací. Včelstvo, které je vitální, silné a zdravé, si svůj prostor dokáže uhájit. A věřte, že jsou to často velmi nemilosrdné boje. Inu příroda ... Přežije jen ten silnější. A mýtus o hodných a pilných včelkách je jen pohádkou utěšitelkou. Reálně tomu tak vůbec není, včely dokážou loupit a krást u sousedů tiše, nenápadně i zcela zjevně mnohem efektivněji

než někteří ze současných i nedávno minulých výtečníků. Pokud ale včelstvo dopustí své vyloupení, znamená to, že něco není v pořádku. Včelstvo je, jak se teď módně říká, superorganismus. A jako takový drží pohromadě právě jen, je-li vše v pořádku. Jakmile se něco porouchá, jemná rovnováha se poruší a superorganismus přestane fungovat, jak má. Tohle dobře vědí a vycítí pátračky od sousedů, vosy, sršni ... A už se to mele ... Tisíce mrtvolek, vykradené a vybrakované úly, nakonec se třeba i stane, že domácí včely se raději přidají k lupičkám ... Nepřipomíná Vám to něco? Ne ne, samozřejmě: nesprávné analogie ... Jedním z hlavních problémů, kdy včelstvo není v pořádku, jsou nemoci. Už jsme zmínili roztoč *Varroa destructor* (Kleštík včelí), který k nám byl zavlečen od včely východní (*Apis cerana*), která s ním ale dokáže přežít v rovnovážném vztahu hostitel – parazit. Naše *Apis mellifera* na něj nemá aktivovanou genetickou výbavu, takže roztoč ji dokonale decimuje (zájemci jej mohou spatřit třeba zde: http://cs.wikipedia.org/wiki/Kle%C5%A1t%C3%ADk_v%C4%8Ddel%C3%AD). Tenhle roztoč napadá larvy včelího plodu a poškodí je často tak, že nejsou schopny dále fungovat. Navíc přenáší, stejně jako nám známé klíště, několik druhů nebezpečných virů. Pak se třeba v praxi stane, že napadený včelí plod se sice vylíhne, tyto mladé včely ale odejdou umřít mimo úl (ony to tak mají Od Matky Přírody nastavené), ty starší, pilné létavky se časem upracují a najednou je úl prázdný. Někdy se tomu mediálně říká CCD (Colony collapse disorder – Syndrom zhroucení včelstva - http://en.wikipedia.org/wiki/Colony_collapse_disorder a pro novináře je to mediální pochoutka ... Vše se odehrává zhruba ve čtyřletých cyklech, kdy včelaře postihují plošné a hromadné úhyny. Zrovna jsme nyní v takovém roce a ztráty letos na jaře budou asi značné.

Stávající metodika tlumení této parazitózy, zvané varroóza, velí ze zákona používat léčiva na bázi syntetických akaricidů a amitrazu, což jsou látky, které se užívají i pro léčení parazitóz i u jiných zvířat. Je tu ale malý problém: roztoč si na tyto látky velmi rychle tvoří rezistenci. Takže jsme tak trochu v krizi. Nové preparáty nemáme, staré přestávají zvolna fungovat. Navíc se spousta včelařů nechce smířit s tím, že do včel neustále vpravuje tuto chemii. Začalo to v sousedních zemích, u nás už je jich také hodně. Ale zase problém: veterinární vyhláška jim nedovolí ošetřovat jinak. Máme u nás světový unikát. Jediný výzkumný ústav, který se zabývá včelařskou problematikou, je soukromou s. r. o., monopolním výrobcem a distributorem léčiv a zároveň institucí, která posuzuje další návrhy na alternativní metody ošetřování. Že by střet zájmů? Ale kdež! Stačí mít na dobrých místech dobré kamarády ... Jsou ale tací, kteří to nechtějí nechat tak a pořád do toho nějak vrtají. *Pracovní společnost nástavkových včelařů* jakožto občanské sdružení (<http://www.psnv.cz/>) stále navrhuje změny v metodice ošetřování a nová jednání. Zatím ale marně. Vloni v lednu vzniklo další občanské sdružení, *Mendelova společnost pro včelařský výzkum* (<http://www.msvv.cz/>), které sdružuje řadu špičkových odborníků a snaží se znovu jaksi zdvihnout dosti již zplhlý praporek včelařského výzkumu v Čechách a na Moravě. Tito lidé vědí už to, že i naše včely by si časem při dobrém a promyšleném terapeutickém postupu a šlechtitelském programu mohly reaktivovat dávné a zapomenuté genetické vlohy a postupně se na život s tímto parazitem adaptovat tak, aby šlo o víceméně vyrovnaný vztah. I u nás již jsou včelstva, která jsou schopna s roztočem žít. Silné a zdravé včelstvo s matkou z dobrého

chovu si s určitou mírou napadení dokáže poradit. Výsledky takových šlechtitelských programů v různých částech světa jsou velmi nadějné. To bychom ale museli přestat ošetřovat naše včelstva chemickou cestou a dát jim rozumnou možnost si obranné mechanismy vytvořit. Je to ale velký problém. Naše země je velmi hustě zavčelena a nákaza se dokáže rychle šířit. Takže dnes stále převládá cesta preventivní opatrnosti a léčení plošného a intenzivního. A snaha vybit roztoče na nulu, jež je ale již 30 let neúspěšná. Ono je také potřeba prodat ta léčiva, je to dobrý byznys ...

Je to tedy těžký boj. Jakožto člen obou jmenovaných sdružení jsem s touto realitou získal první neblahé zkušenosti ... Budme však optimisty. Snad se časem podaří prosadit to, co již delší dobu a dobře funguje v okolních zemích. I když tam mají vlastně stejné problémy, jako máme my ...

Co dělá včelař v zimě? Studuje, potkává se s dalšími včelaři a mocně hovoří. O čem jiném, než o včelách, samozřejmě. A tiše obchází úly a hadičkou nebo stetoskopem poslouchá, jestli jeho kamarádky „dobře zimně šumí“. Podle toho zvuku se totiž pozná, jsou-li v pořádku. Vypadají při tom kolegyně i kolegyně trochu komicky, možná jste je už takhle zahlédli ...

Včelaři v zimě ale také vyrábějí úly, sbírají rámy, natírají a připravují se, až to na jaře zase začne. Až poprvé ty jejich „holky“ vyletí. Tomu se říká první jarní prolet, to se včelky potřebují pročistit a vyprázdnit své výkalové vaky, které držely plné v úle po celou zimu. Neměly to jednoduché. Musely to vydržet. Zvláště letos, když přišly ty kruté mrazy. Snad to zvládl. Už brzy se to dozvíme ...

P. S.: pokud byste chtěli vidět včelky jaksi live a v přímém přenosu, pak se podívejte na zajímavou adresu: <http://www.vcelyonline.cz/>

J. Matl

K PŘIJÍMACÍMU ŘÍZENÍ DĚTÍ do mateřské školy

Již několik let po sobě jdoucích se snažím o co neobjektivnější postup při rozhodování, které se týká přijímání dětí do mateřské školy. Na jedné straně stojí samozřejmě zájem města, které provoz MŠ dotuje, mateřská škola město svým způsobem i reprezentuje a zároveň je součástí jeho infrastruktury. Na straně druhé stojí školský zákon, na straně třetí práva dítěte. Je velmi složité naplnit očekávání všech. Kombinace těchto tří aspektů - neporušovat zákon, vyhovět zájmu obce a hájit práva dítěte, není téměř možná.

Po loňském zápise jsem se dostala do svízelné situace, která je stále v jednání a není dořešena. Neznámý člověk z obce Karlík odeslal stížnost ombudsmanovi ČR, JUDr. Pavlu Varvařovskému, která se týkala kritérií přijímacího řízení do naší mateřské školy. Tato kritéria byla t.č. vypracována na základě návrhů zástupců rodičů, zastupitelstva města Dobřichovice a byla používána 2 roky. Zde bych chtěla jen pro zajímavost připomenout, že téměř stejná kritéria používají ve většině obcí na Praze-západ. Kritéria přijímání do MŠ Dobřichovice označil ochránce lidských práv jako diskriminační. Ombudsman ve svém vyjádření upozorňuje na skutečnost, že oprávnění stanovovat kritéria má pouze ředitelka MŠ, za jejich správnost, aplikaci a legitimitu nese však plnou zodpovědnost. Nyní je tedy jen na mně, jak budou kritéria pro školní rok 2012/13 vypadat. Plně si uvědomuji, že není možné najít taková kritéria, se kterými budou všichni zájemci o umístění dítěte do mateřské školy spokojeni. Po poradě s právníkem, konzultaci s krajským úřadem a s ředitelkami

našeho regionu jsem vytvořila jejich finální podobu. Použiji kritéria navržená ochráncem lidských práv, která vydal r. 2010 jako vzorová a mírně je upravím. Na základě zkušeností z minulých let např. vůbec nezařadím podmínku zaměstnanosti rodičů. V dnešní době totiž není problém sehnat jakékoliv potvrzení či razítko. V těchto případech se po zápise hromadila udání o pravosti či nepravosti razítek zaměstnavatelů maminek a celé toto kritérium šlo velmi jednoduše obejít. Nejsem totiž oprávněna kontrolovat na živnostenském úřadě, zda dotyčný opravdu práci vykonává či nikoliv. I toto kritérium je totiž svým způsobem diskriminační. Dítě, jehož maminka nemůže sehnat práci, protože nemá zajištěnou školku, musí zůstat doma. Školku maminka nezajistí, pokud nemá razítko z práce. Tak vzniká bludný kruh, který v minulosti leckdo z vás zažil. Žijeme v malém městě, téměř všichni se zde vzájemně znají a mnoho rodin se stýká. Proto z mé strany vznikla potřeba zprůhlednit a zjednodušit kritéria natolik, abych zabránila co nejvíce spekulacím ze strany rodičovské veřejnosti. Jako pedagog s více než dvacetiletou praxí zastávám názor, že čím je dítě starší, tím více potřebuje zahájit docházku v mateřské škole státního typu. Jako hlavní důvody pro příklad uvádím – osvojení sociálních rolí v kolektivu s počtem 20 a více vrstevníků, což připravuje dítě na vstup do základní školy. Přijmout roli jednoho učitele jako autority – ze stejného důvodu jako výše uvedeno. Pravidelná a systematická příprava dítěte před nástupem do ZŠ, pracovaná ve školním vzdělávacím programu, schvalovaná inspekcí MŠMT. Důvodů

je samozřejmě daleko více. Jak možná víte, žádná sebelepší soukromá školička či centrum volného času nebo klub nemůže výše uvedené dítěti poskytnout. Naopak, přednosti těchto školiček jsou jiné. Jsou velmi dobře využitelné u mladších dětí, ve věku 2, 3 roky. Jde především o individuální přístup, který menší děti potřebují a který jim vzhledem k většímu počtu zaměstnanců mohou tato zařízení nabídnout. Malé děti se zde postupně začleňují do skupiny stejně starých kamarádů a pozvolna vstřebávají řád, který v těchto zařízeních funguje. Pro takto staré děti jsou soukromá zařízení vhodnější, než státní školka s velkým počtem dětí ve třídách. Jen si představte, jak váš malý trpaslíček přijde 1. září mezi 24

stejně starých dětí do státní mateřské školy, které má na starosti jedna paní učitelka a dožaduje se pozornosti, což je samozřejmě, a to je opravdu velmi těžké a náročné pro obě strany.

Mé zkušenosti učitelky a ředitelky školy zároveň se tedy promítají do sestavy kritérií pro nadcházející školní rok 2012/13. Pevně věřím, že se vyhneme nepříjemnostem, které nás potkaly v minulých letech. Přeji sobě i Vám, abychom našli možnost, jak kapacitu mateřské školy rozšířit a tím se zbavili problémů kolem přijímacího řízení. Věřte, že my všichni, kdo se staráme o rozvoj našeho města, na tuto problematiku myslíme a pracujeme na jejím řešení.

Monika Višková

MATEŘSKÁ ŠKOLA DOBŘICHOVICE

Březová 680, 252 29 Dobřichovice, Ičo: 71003932, Tel.: 257712406

Ředitelka mateřské školy zřizovaná městem Dobřichovice vydává:

KRITÉRIA PŘIJETÍ DÍTĚTE DO MATEŘSKÉ ŠKOLY DOBŘICHOVICE

(Platnost pro školní rok 2012/2013)

1) Dítě, které dosáhne věku 5 let k 31. 8. 2012, má dle § 34 odst. 4 školského zákona přednostní právo na umístění v mateřské škole. 20 bodů	5) Individuální situace rodiny ***Dle předložených dokladů posuzuje ředitelka školy. ***V individuálních případech je možné zohlednit tíživou situaci rodiny s přihlédnutím k sociálním aspektům, náhlé ztrátě zaměstnání živitele rodiny, velmi vážné zdravotní situaci některého z rodičů apod. 1 – 3 body
2) Trvalý pobyt dítěte v Dobřichovicích 5 bodů	V případě shodného počtu bodů budou děti seřazeny a následně přijaty podle data narození.
3) Trvalý pobyt matky dítěte v Dobřichovicích 5 bodů	
4) Trvalý pobyt otce dítěte v Dobřichovicích (v případě rodiče samoživitele se počet bodů násobí 2x) 5 bodů	

*Bc. Monika Višková
ředitelka MŠ*

HLAS A DECH ve fyzioterapii

Věříte, že na zpěvu a mluvě se pozná, v jakém psychickém stavu se člověk nachází? Věřili byste, že pomocí zpěvu lze napomoci spouště fyzických obtíží nebo je dokonce úplně vyléčit? Pokud nevěříte, přečtěte si zajímavý text mezzosopranistky a lektorky individuálních hlasových lekcí Mgr. Jany Lewitové na <http://www.ckp-dobrichovice.cz/dalsi-programy/clanky/>. Autorka přibližuje, jak se k této metodě dostala, na jakých principech metoda funguje a v závěru textu uvádí zajímavé zkušenosti svých žáků – pacientů. Alespoň jednou lekcí Mgr. Jany Lewitové prošla velká část našich zaměstnanců a spolupracovníků a opravdu je můžeme velmi doporučit.

*„Volnost místo násilí, cit místo sentimentu.“
(Terezie Blumová)*

Asi před třiceti lety jsem se ocitla na židli, zády ke klavíru, vedle paní Terezie Blumové. Začínala jsem profesionální dráhu zpěvačky v souboru Pražští madrigalisté a být absolventkou AMU, cítila jsem se ve zpěvu nejistá. K mému překvapení paní profesorka neříkala, jak mám zpívat, jak mám dýchat. Zahrála tón, uchopila mne zvláštním způsobem za bradu a jen řekla: malým hlasem, dechem. Postupovaly jsme lehce vzhůru. Pak následovalo další cvičení, opět velmi jednoduché, malým hlasem, dechem, ale úchop se změnil, tentokrát paní Blumová mírně stiskla místo mezi chrupavkami na krku. Občas zatlačila dlaní na hrud. Při dalším cvičení jsem si sama kapesníkem držela špičku vyplazeného jazyka a opět jsme prošly jednoduchým cvičením rozsah. Potom jsme stejným způsobem procvičily píseň, či árii, paní profesorka jen podotkla: mluv, zpívej, jako když mluvíš.

Nakonec jsem se postavila a zpívala, paní Blumová všechno z listu doprovodila – a vlastně mnoho neřekla, možná pochválila ... žádné pokyny, jak se co má dělat, jen to, abych „mluvila“, byla citem v tom, co zpívám. Po hodinách jsem se cítila povznesená, blažená a hlavně, zpívala jsem si jako v dětství, spontánně, s radostí, aniž jsem spekulovala, kam hlas „posadit“. Po letech rozličného školení to bylo osvobozující.

Trvalo mi dost let, než jsem začala chápat, co vlastně paní Blumová myslí tím, když říká, že hledáme jen přírodu, to co v nás je, že všechno, co se dodává zvnějšku – výraz, barva, grimasy, vede ke špatné technice a násilí na hlasivkách. Skutečná technika a krása vychází zevnitř, z duše, z dechu. Technika bez prožitku je samoúčelná.

Paní Blumová se narodila r. 1909 v Budapešti. Jako začínající zpěvačka a skvělá klavíristka se seznámila s profesorem Szamosim. Profesor Szamosi (narozen v roce 1894), synagogální pěvec, začínal počátkem třicátých let minulého století vyučovat zpěv alternativní, svébytnou metodou a Tery Vajda, později paní Blumová, se záhy stala jeho asistentkou.

Lajos Szamosi nebyl spokojený se svým zpěvem, vyhledával tehdejší pěvecké autority, cítil však, že jeho problém mu nepomohou vyřešit.

Byl též pozván na foniatrickou kliniku v Mnichově, kde léčili poruchy hlasu moderními rehabilitačními metodami. Szamosi časem sám začal na klinice s pacienty úspěšně pracovat a pojal přesvědčení, že léčí-li tato metoda poničené hlasy, může optimálním způsobem rozvíjet hlas budoucího zpěváka.

Hlas není jen tělesnou funkcí, odráží duševní stav, jinými slovy, duševní a tělesné jevy tvoří integrovaný celek, nelze jedno od druhého oddělovat, a proto se Tery Vajda a Lajos Szamosi zabývali též psychoanalýzou. Na toto téma publikoval r. 1934 Lajos Szamosi studii – *Poruchy hlasových orgánů na základě psychiky*. Škoda, že studie, pokud vím, je dnes nedostupná.

Druhá světová válka rozmetala, krom jiného, i tuto nebyvale rozvíjející se školu, pod jejíž střechou se odehrávaly koncerty, vydávaly publikace atd.

Jedním z jejich žáků byl také pozdější manžel Tery Vajdy, pan Laco Blum. Válka manželé rozdělila, a když se po prožitých hrůzách jako zázrakem setkali, odešli do Prahy, kde žili skromný, spokojený život plný zpěvu.

Nádherný zpěv pana Bluma bylo možné slyšet do devadesátých let v pražských synagogách a paní Blumová neúnavně v ústraní vyučovala a pomáhala generacím zpěváků, neboť se dožila 99 let a takřka do konce života učila, radila a vedla další žáky k učení. Asi po pěti letech, kdy jsem pravidelně docházela na hodiny, mi paní profesorka poslala prvního žáka s tím, ať se ho ujmu, že na něj nemá čas. Myslím, že to byl takový její způsob, jak líného žáka přimět vyučovat ...

Žáků přibývalo a s tím i konzultací s paní Blumovou a dalšími žáky, kteří také vyučují. V čem spočívá tato metoda a čím léčí?

Především vychází ze skutečnosti, že každý má vrozený instinkt dýchat, mluvit, zpívat, volat, křičet, plakat atd. Čerstvě narozené dítě popadne dech a křičí dokonale. Činnost orgánů, které rozeznávají hlasivky, je tak komplikovaná, že ji vědomím neovládáme. Je-li člověk spontánní, přirozený, vše – od pánevního dna přes bránici až k hlasívkám a ústům – funguje automaticky, správně. Rytmus, melodie, intonace v naší řeči jsou nejstarší vrstvou komunikace. Nemusíme vnímat význam slov, ale okamžitě chápeme emoci, kterou řeč nese. Zpěv je sdílení emoci.

Lidé touží zpívat, schází jim to, co bylo dřív samozřejmou součástí života. Ke každé činnosti, události, se vázala píseň. Dodávala energii, přenášela přes útrapy, dávala průchod radosti i smutku. Zpívat se nikdo učit nemusel ...

Co se stalo, že zpěv, nebo mluvení nejdou, jak bychom si přáli?

Hlas je znějící výdech. Proudí-li dech volně, bez překážek, je zpěv (mluva) v pořádku. Malým dětem to jde skvěle, léta výchovy, omezování, mají teprve před sebou.

Bez dechu není hlasu. Ostatně co je hlas? Není to orgán, jen proud vibrujícího vzduchu, dechu.

V některých jazycích má dech a duše stejný výraz – i v češtině slyšíme stejný základ. Dýchání je sice automatická tělesná činnost, současně ale reaguje na náš duševní, citový stav. (Zatajil dech, vyrazilo mi to dech, ten mě dusí, musím to „vydejchat“, hrdlo se jí stáhlo, dýchám jen pro něj ...)

Když dítě slyší: Buď zticha, drž jazyk za zuby, nezpívej, nedá se to poslouchat ... Je po volném výdechu. Dítě, aby vyhovělo, začne dech zadržovat, a tím, že dech přestane volně proudit, se na hlasivky začne vyvíjet tlak. Podobně je to se silnými zážitky (hrůzou oněměl).

Také na stres reagujeme zatajením dechu a napětím. To vše se děje nevědomě, mimo naši vůli.

Proto neučíme, neříkáme, jak dýchat, jak zpívat, ale pomocí doteků blokuje svalové napětí, které přirozeně funkci brání, současně stimulujeme pohyb dýchacích svalů. Žák nevědomky nasadí tón lehce, bez tlaku. Také dlouho zadržované emoce se s volným dechem a hlasem mnohdy uvolní, což se může projevit pláčem, jindy nekontrolovatelným smíchem. Je to pro žáka (pacienta) osvobozující.

Ze zkušeností z konvenční výuky zpěvu víme, že i dobře míněný pokyn, jak dýchat, jak zpívat, se má účinkem, když je člověk

v napětí. Ono napětí si neuvědomuje, tak zkouší, rozumem se snaží tělu poručit a samou snahou se ocitá v bludném kruhu dalšího zvyšování napětí, čímž se dech úží a hlasivky jsou víc a víc namáhané.

Které svaly se mimo naší vůli napínají a brání volnému proudění dechu, resp. hlasu?

Zpravidla stačí pouhý pohled a vidíme staženou tvář, semknuté čelisti, stažené rty, naběhlé svaly na krku, nehybný hrudník. Pod bradou je někdy vidět boule, způsobená ztuhlým kořenem jazyka.

Dlouho jsem v úzkém kontaktu s fyzioterapeuty. Léčí bolesti pohybového ústrojí. Často je příčinou bolesti vadné dýchání. Nápravou dechové funkce bolesti ustanou. Konzultujeme společně příčiny poruch i různá cvičení.

Zjistili jsme, že hlasová cvičení tak, jak je děláme na hodinách zpěvu, vedou mimořádně ke zlepšení dýchání. Myslím, že je to proto, že teprve spojení dechu s hlasem ukazuje, jak skutečně dýcháme či nedýcháme, jakou měrou dech zadržujeme, jak jsme schopni se vůbec nadechnout.

Tato metoda vyžaduje hodně času, trpělivosti a důvěry. Nově získávaný návyk se potýká se starým. Když vydržíme, zmizí dřívější námaha, přirozeně znějící hlas na volném výdechu povznáší a prospívá celému organismu a duševnímu rozpoložení. Poznenáhlu žák začne lépe vnímat sám sebe, své tělo a dokáže nežádoucí napětí identifikovat a povolit. Mnohdy objeví možnosti svého hlasu, o kterých neměl tušení. Během let jsem ke svému překvapení zjistila, že díky pravidelnému cvičení žáci (pacienti), kteří takzvaně neměli hudební sluch, po čase začali intonovat a zvládat i náročné písně. S tím, jak se jim navrací přirozená funkce dechu a hlasu, vrací se i ztracená hudební citlivost.

Také jsem zjistila na sobě i na žácích (pacientech), že cvičení vedou k odhlnění, a tak pomáhají astmatikům a lidem s chronickými potížemi dýchacích cest.

Paní Blumová mi vyprávěla, že svou metodou vyléčila i organické poruchy hlasivek. Obrátil se na ni kupříkladu kněz, který měl uzlíky na hlasívkách, a po opakovaných operacích se mu znovu utvářely. Po čase, kdy spolu pravidelně s paní profesorkou cvičili a funkci dechu a hlasu upravili, uzlíky se vstřebaly a znovu se už neobjevily.

Na závěr bych ráda zdůraznila, že tato metoda není nějaký uzavřený systém. Jedná se spíše o přístup. Stále se dá nalézat účinnější způsob, jak osvobodit hlas a dech. Myslím, že v dnešní době mají lidé větší potíže, než v dobách profesora Szamosiho i paní Blumové, protože životní styl se dramaticky změnil a vzdaluje se tomu, jak lidé po tisíciletí žili a čemu jsou uzpůsobeni.

Požádala jsem své žáky, aby mi popsali své pocity z hodin zpěvu a co jim to přináší do běžného života. Dovolím si několik ocitovat.

Martin, fyzioterapeut

K Janě chodím pravidelně nepravidelně pár let. Co mi zpívání vlastně dělá: Krom zpěvu samotného jsem se snad naučil víc dech uvolnit, cítím efekt jak ve sportu, tak při mluvení nejen s pacienty, ale i na jaře, kdy se mi vrací alergie, kterou mi měly řešit inhalační kortikoidy. Ty jsem vyhodil, a když sípou, tak se snažím dýchat ještě o něco uvolněněji. Pomáhá to. Celkovou relaxaci, kterou mi vedený zpěv někdy přinese, se mi nepodařilo docílit ani cvičením jógy, ani bojových umění, ani volní snahou. Je to pro mě zatím ten nejvhodnější doplněk k jinak velmi náročným pohybovým zájmům, kterým se věnuji. V neposlední řadě musím říct, že je pro mě práce s dechem ve formě zpěvu tou nejpříjemnější a nejsnadnější mobilizací hrudníku, kterou jako bechtěrevik dělám. Cvičím toho samozřejmě víc, ale jen zpěv mi hrudník zmobilizuje skrze relaxaci, ve všem ostatním cítím moc síly a snahy. Zpěv je pro mě tedy doplněk k hromadě mých snah, skrze něj se dostávám k tomu, co bych jinak nevládl.

A hlavně ... baví mě to a pár mých nejbližších jsem svým (i když neumělym) zpěvem rozveselil nebo dojal ... a o to jde především.

Zdenka, učitelka

Na tvých hodinách mi přijde důležité:

- uvolněná dolní čelist a mimické svaly - když jsem ve stresu, dělám si cvičení „ržání koně“ a pomáhá mi to okamžitě ... také už v noci neskřípu zuby.
- nic není chyba - i když ze mě leze nějaký pazvuk, nevadí
- tím, že se víc soustředím na dech než na hlas, nejsem tak napjatá a strnulá
- zpívá celé tělo, celé tělo je nástroj ....
- hlava jak loutka na špagátku - pak nevystřikuju bradu a nemám ztuhlý krk

Lenka, loutnístka

Kdybych si mohla dopřát dechová a zpěvní cvičení podle paní Blumové každý den, byla bych posílená zevnitř ... jen jednou týdně jsem povzbuzena k tomuto zážitku - být - dýchat - žít - víc naplno a opravdověji ... Zpívat je bonus pro radost ...

Honza, fyzioterapeut

- Velká úleva, že nemusím pět hezky a čistě, ale tak, jak to zrovna jde ...
- Velká jistota, že si to můžu dovolit a nikdo (hlavně učitel) nebude obracet oči v sloup ...
- Velký objev, že mě baví zpívat tím horním hlasem, a že se mi tam daří lépe trefovat do písničky, než v zaběhaném dolním ... horní je osvobozující ...Mám touhu ty dvě polohy propojit ... snad příště ...

Magdalena, studentka

Tvoje metoda mi pomáhá celkově se uvolnit, být bez tlaku, pomáhá mi při astmatu. Člověk má po hodině dobrý pocit.

Petra, fyzioterapeutka

Při hodinách u Tebe mi pomáhá

- opřená špička jazyka o horní řezáky zezadu
- drobné pohyby dolní čelisti s ozvučeným výdechem
- představa, že jsem varhanní píšťala, kterou proudí vzduch
- tlak ruky na hrudník - stimuluje to k nádechu podobně, jako pohyb ve vodě

- přidržení špičky jazyka kapesníkem - moc se mi to nelíbí, ale mám potom pocit rozšířeného hrdla
- když se mi podaří překysličit, točí to se mnou ... Znamená to, že jsem zase na chvíli dýchala
- odměna je písnička s tebou ... V tu chvíli nejsou žádné starosti, jako když se znovu narodíš ...

Bára, studentka

Teprve když začne člověk dýchat, uvědomí si, jak moc před tím nedýchal. Mnoho z nás je v neustálém letu odněkud někam a ani nás nenapadne, že v tom spěchu zapomínáme na jednu z nejdůležitějších věcí v našem těle - dech.

Celý život si zpívám, ale nikdy jsem nemohla přijít na to, proč to tak nejde. Zkoušela jsem různá průpravná cvičení, dýchací cviky s bránicí, co mi kdo poradil. Vůbec mě nenapadlo, že by stačilo jen začít normálně, zdravě dýchat. Nějakým záhadným způsobem se mi přes dechová cvičení (s paní Lewitovou) vyjasnila spousta zlovyků, které jsem měla. Tím hlavním je opravdu ten, že

nedýchám. V běžném životě běhu dýchám jen tak, aby moje tělo přežilo. Takže když mu během cvičení dám kyslíku tolik, kolik si opravdu zaslouží, je z toho většinou v šoku, což se pak projevuje různými srandovnými tiky a škuby. Došlo mi také, jak divně jsem zvyklá stát, co je to za žirafí postoj a křeč ve tváři, co že to ten stres s člověkem vlastně provádí čistě na fyzické úrovni, a o co víc se to pak projevuje na psychice. A tak jsem ve svých třiaadvaceti letech zjistila, že neumím mluvit, chodit ani dýchat. Ale je to moc hezké zjištění. Konečně se to můžu naučit a pořádně si zazpívat.

Mgr. Jana Lewitová

Mgr. Jana Lewitová vyučuje každé úterý od 15 do 18 h a pořádá pravidelné semináře na téma Hlas a dech v našem sesterském zařízení CKP Roseta, Praha 2 (Nezamyslova 13a). Objednání na tel: 241 441 685, 773 590 950 nebo na e-mailu roseta-recepce@seznam.cz. Více informací najdete také na stránkách www.roseta.cz.

JARO. KONEČNĚ! zvolá nejedem zimou zkroušený tvor

A s jarem zejména my, ženy, čelíme pravidelně nabídce záračných prostředků na „detoxikaci“.

Valí se na nás moderní „detoxikační“ byznys - „Detoxikační“ pilulky, řasy, krémy, polštářky .... i celé procedury.

Má podobné konání smysl? Je něčím reálným podloženo? Na čem je vystavěno?

Moderní detox-byznys je důmyslně založený na pocitu dluhu vůči našemu tělu za všechny reálné, i domnělé prohřešky které jsme v poslední době (např. během zimy) spáchali. A spáchaly. Ženy jsou totiž na podlehnutí podobným pocitům náchylnější.

Postráší nás vymyšlenými historkami o nebohém těle plném „toxínů“, o „zaneseném střevu“, v kterém někdy až dokonce „hnije obsah“, případně je něčím „zarostlé“, či „ucpané“. Čím děsivější emoce se povede vyvolat, tím lépe.

Oblíbeným strašákem jsou také „plísňe na játrech“ (straší jimi šest z pěti léčitelů) nebo obligátní „oslabený tok energie“, který lze použít univerzálně kdykoliv a u kohokoliv. (S výjimkou šéfa, požadujícího splnění ztřeštějších úkolů již včera. Toho tok energie u podřízených nezajímá.)

Tyto toxické skazky však nemají reálný základ.

Lidské tělo se dovede s běžnými škodlivinami zvenku i zevnitř dobře samo vypořádat.

Čistící funkce plní játra, ledviny, imunitní systém i další struktury. Bez funkčních přirozených detoxikačních mechanismů bychom dlouho nevydrželi.

Jakmile se pokusíte přesněji definovat ony „toxiny“, kterých bychom měli být plni, dát jim nějaké jméno a chemickou strukturu, detox byznys cudně mlčí. Jak by je měl onen zázračný prostředek z těla dostat, to neví.

„Detoxikační proces“ je tudíž ideálním prostředkem alternativního byznysu. Byznysu se strachem.

Pocit viny se potrestá drahými preparáty. Nepoškodí (obvykle), ani nepomohou.

Z hříchů se pomyslně vyplatíme nákupem

drahé krabičky či absolvováním ještě dražší procedury. Zločin a trest.

Sugestibilní, citliví lidé se skutečně mohou cítit lépe, obvykle se cítí tím lépe, čím více prostředků museli zainvestovat.

A jak na detox selským rozumem?

Odlehčenou stravu, méně masa, nebo krátkodobé úplné vynechání masa a více pohybu lze na jaře doporučit. Už kvůli předešlé těžší zimní stravě a nedostatku pohybu a světla během krátkých zimních dnů.

A kvůli tomu, že nepodstoupíme žádnou speciální „detox“ proceduru se trápit nemusíme.

Krásné jaro přeje Věra Dudková, ordinace praktického lékaře pro dospělé, Dobřichovice
www.praktikdobrichovice.cz

100 LET

Včelařského spolku pro Dobřichovice a okolí

Včelařský spolek pro Dobřichovice a okolí, zvaný dnes zoufale nepoeticky Základní organizace Českého svazu včelařů Dobřichovice, se dočká letos na podzim významného jubilea. Oslaví totiž sto let od svého založení. V tomto roce budeme tedy v historické rubrice přinášet zajímavosti z kroniky tohoto spolku. Chtěli bychom tak nejen přiblížit historii spolku, ale také vzdát poctu těm, kteří spolkovou káru táhli tím podivným stoletím zaťatě, trpělivě a s pokorou.

Kronika Včelařského spolku pro Dobřichovice a okolí není vlastně typickou kronikou. Nezačíná totiž vlastním založením spolku. Tedy – vlastně začíná, ale nenajdeme

v ní zápisy autentické. Alespoň do 60. let minulého století. Spolek si totiž od svého počátku kroniku nepsal. Ukládal však pečlivě všechny materiály. Už někdy od konce

40. let se stále jako jakési vlny objevovaly snahy začít kroniku psát. Vždy se zřejmě usoudilo, že by se mělo ... Jak to tak u nás občas bývá. Až se to nakonec podařilo, rozhodnuto, byl zakoupen fortelný sešit v pevných deskách a obětavý a pracovitý kronikář, p. Ludvík Hainz, uspořádal listinný archiv a kroniku dopsal od počátků až po současnost. A dále pokračoval. A po něm další členové spolku. Zájemci si mohou prohlédnout fotografie t. zv. staré kroniky (tedy do počátku 90. let minulého století) ve fotogalerii patřící ke spolkovému včelařskému webu na adrese: http://picasaweb.google.cz/112177379233364430593?auth-key=Gv1sRgCLXZ9b_Up-3pfQ

V následujících čtyřech pokračováních se pokusíme z kroniky vytěžit zajímavosti, které by podaly svědectví o tom, čím spolek procházel, jak se vypořádával s nástrahami doby. V kronice najdeme spoustu zajímavých informací i o světě – řekněme nevčelařském, ať už jde o informace o počasí, o politice či jednotlivých osobnostech, takže i toto se v našich materiálech objeví. Dnes se soustředíme na vznik spolku a na první léta jeho existence.

Začneme ale trochu oklikou: 2. 12. roku 1962 se v Dobřichovicích v sále tehdejšího dětského domova sešlo slavnostní shromáždění. Byli to členové tehdy již Základní organizace Československého svazu včelařů v Dobřichovicích a bezpochyby i slavnostní hosté, o nichž však historický záznam chybí. Proč se sešli? Důvod jejich setkání byl věru nepominutelný. Uběhlo totiž 50 let od založení *Včelařského spolku pro Dobřichovice a okolí*. Což bylo třeba jistě náležitě vzpomenout a oslavit. Na rozdíl od mnoha jiných spolků včelaři tehdy žili velmi intenzivním životem (co jim ostatně při těch starostech o včelstva zbývalo, že?) a po celou dobu ve svém oboru pracovali a pracují (to jim zůstalo dodnes),

scházejí se, navzájem si pomáhají. Mají pro to pádný důvod: včely, jejich chov a vše, co s tím souvisí ...

Záznam projevu předneseného na tehdejším slavnostním shromáždění pravděpodobně předsedou spolku p. Josefem Mestekem, tvoří také první zápis do kroniky. V zápisu k r. 1962 se pak o tomto shromáždění píše jen stručně, totiž že bylo zdařilé. Zajímavý je ale údaj, že se jej zúčastnil také jediný tehdy žijící zakládající člen spolku, p. Josef Novotný z Vonoklas. Kdy se vlastně kronika začala psát, není zcela jasné. Podívejme se na pár dokladů. Po prvním zápisu ze zmíněného shromáždění (jenž byl ale zjevně doplněn později a proč zrovna jím kronika začíná, není příliš jasné), jsou zapsána rok po roce léta od vzniku spolku. V těchto zápisech pak nacházíme několik zpráv o kronice i o kronikářích. Např. v zápise z r. 1946 čteme, že *jako kronikář spolku pro MNV navržen př. Štorch Jos.* V zápise z r. 1955 pak čteme, že *podle oběžníku KVO schváleno, aby letošním rokem byla založena spolková kronika.* Následujícího roku, tedy r. 1956 žádá osvětový referent dr. Červenka *o různé památky, fotografie a pod. na připravovanou kroniku.* Zápis z výroční schůze konané 17. 3. téhož roku 1956 se zmiňuje o tom, že *budou vyžádány zápisy včelařského spolku ve Zbraslavi od r. 1912 k získání podkladů pro založení kroniky.* Pořád mějme ale na paměti, že první zápis v kronice je až o události konané v r. 1962. Nějak se zřejmě stále nedařilo s kronikou začít ... Až v r. 1972 nalézáme v kronice hned dvě prakticky totožné zmínky o kronice, přičemž ta druhá, obšírnější, praví: *kroniky se ujal př. Hainz. Kronika bude vedena s použitím dostupných materiálů od samého založení organizace, tj. od roku 1912.* V účetních položkách z tohoto roku je také zaznamenán nákup kroniky za 90 korun. Takže máme vlastně jasno ... Vraťme se ale o oněch 60 let zpátky, tedy

do roku 1912, roku založení spolku. Co k jeho založení tehdy naše dávné předchůdce a spoluobčany vedlo? Vysvětlení je, jak se zdá, překvapivě jednoduché. Včelařů zde bylo tradičně hodně a nejbližší okresní včelařský spolek fungoval na Zbraslavi, což bylo tehdy přece jen ponekud z ruky. A včelaři dobře věděli, že včelařit ve spolku má řadu výhod. A tak se díky několika osobnostem, které na sebe vzaly onu pověstnou roli tahounů a organizátorů, dali dohromady.

Určující je již sám název: *Včelařský spolek pro Dobřichovice a okolí*. Vždy se v něm sdružovali včelaři z řady obcí na dolním toku Mže. Seznam těch obcí se neustále měnil a sahal (v extrémním případě) údolím řeky od Karlštejna po Černošice, samozřejmě včetně obcí „na kopcích“, např. Mořinky, Vonoklas či Černolic a v jednom případě i Ořecha. Dobřichovice byly zvoleny jako jakési spádové centrum oblasti, ovšem od samého počátku - a zcela logicky - hráli významnou roli v životě spolku i včelaři z okolních obcí - a zejména ze Všenor. A hrají ji ostatně dodnes. Mimochodem: i dnes spolek shromažďuje včelaře z více obcí: z Letů, Karlíka, Dobřichovic, Všenor a Černolic.

O samotném založení spolku se z kroniky dozvíme velmi zajímavé údaje:

Byl založen oficiálně v neděli 20. října 1912. Ustavující shromáždění se konalo v tehdejší v hotelu Františka Šebesty v Dobřichovicích. Tehdy byl zvolen i první výbor. Ten se okamžitě sešel na své první schůzi a stanovil výši spolkového příspěvku. Vzhledem k tomu, že potomci „otců zakladatelů“ stále žijí mezi námi, uveďme alespoň některé z nich. Předsedou byl zvolen dobřichovický truhlář Josef Novák, místopředsdou František Šebesta, hoteliér, pokladníkem Gustav Hodek, úředník z Dobřichovic. Mezi členy výboru pak nacházíme jméno známého

a nesmírně oblíbeného doktora Vendelína Víta, Karla Linka, řídícího učitele z Černošic, dobřichovického rolníka Karla Kecka i všenorského hostinského Františka Vorlíčka, jenž byl zvolen revizorem účtů. Náhradníkem byl pak zvolen Václav Štorch ze Všenor.

Mezi zakládajícími členy byly i další výrazné osobnosti: vedle tehdejšího skvělého pěvce národního divadla Bohumila Benoniho, jenž bydlel, hospodařil a včelařil v Dobřichovicích, to byla i paní Anděla Randová, žena jedné z nejvýznamnějších osobností našich právních dějin, profesora občanského práva a poslance rakouské panské sněmovny JUDr. Antonína Randy (bydleli v Dobřichovicích na pravém břehu řeky v dodnes nepřehlédnutelné vile těsně před mostem). Byl mezi nimi i známý dobřichovický farmář Ladislav Landa i populární správce křivožovnického statku a mecenáš četných sokolských aktivit Rudolf Rösener. Z všenorských včelařů se mezi zakládajícími členy objevuje např. statkář Jan Kasalický a obuvník František Velík. Dle zápisu měl spolek na svém počátku 34 členů, kteří chovali 220 včelstev.

Spolek nikdy neměl t.zv. spolkovou místnost, vždy se scházel v některém z místních lokálů a vystřídal prakticky všechny, které byly v různých obdobích k dispozici. Přesto však byly zjevně oblíbenější podniky, např. v Dobřichovicích Pod vinicí, na Staré poště, U Vlášků, Na schůdkách. V současné době se spolek schází v hotelu Zdenka ve Všenorech, má stále přes 40 členů a jeho současným předsedou je p. Rudolf Stonjek ze Všenor. Některé informace o současné činnosti se můžete dozvědět i na spolkovém webu na adrese: <http://dobrichovice-vcely.webnode.cz/>

*J. Matl, t. č. spolkový kronikář
(pokračování příště)*

OSUD KAMILY URVÁLKOVÉ (1875 - 1956)

Ženy, která zavedla podnět ke vzniku dvou oper

Ne každé ženě se poštěstí, aby o ní byly napsány dvě opery. Stalo se tak paní Kamile Urválkové, rozené Choutkové, ne vlastní dceři největšího pražského pekaře a cukráře.

Autorem opery Camilla (1897) byl skladatel a dirigent Ludvík Vítězslav Čelanský (1870 - 1931). Jedná se o milostné drama mezi koketou Camillou a odmítnutým milencem, básníkem Viktorem Znělským. Děj je podle spisovatele F. Kožíka umístěn do Dobřichovic. Znělský se stěží za to, že jím pohrdla, zesměšnila ho a z touhy po majetku dala přednost jinému.

Již jako vdaná žena (provдалa se za lesmistra Urválka ze Zaháje u Ledče n. Sá-zavou) vyprávěla v létě r. 1903 v Luhačovicích svoji verzi příběhu skladateli Leoši

Janáčkovi, který se tu léčil z otřesu z úmrtí dcery Olgy a z odmítnutí Její pastorkyně v pražském Národním divadle. Krásná dáma s lahodným hlasem a podmaňujícím pohledem vzbuzovala pozornost hostů a stala se i za přítomnosti manžela a syna hvězdou společnosti. Jednoho večera poslala Janáčkovi ke stolu tři červené růže a on přišel poděkovat. Svěřila se mu se svým osudem. První milenec zmizel ve svě-tě, druhý se jí pomstil za domnělou zradu složením opery Camilla. Její ponižení ho pobouřilo a slíbil jí, že o ní napíše jinou operu, která její uraženou čest odškodní. Měla se jmenovat Hvězda z Luhačovic. Napsal libreto a o zveršování poprosil mladou učitelku Fedoru Bartošovou (1884 - 1941), přítelkyni zesnulé dcery Olgy. Základem opery se stalo jeho setkání s paní Kamilou. Pojmenoval ji Míla Váľková a sebe Živný. Syžet mnohokrát měnil a nakonec se zcela vzdánil původnímu záměru. Operu nazval Osud, životní tragédie a neúspěchy ho totiž dovedly k myšlence, že lidský život je předurčený. Bývalí milenci, jejichž vztah zhatila Mílina matka, se po letech setkávají v lázních a teprve nyní se Živný přihlásí k Mílinu synovi, dosud otcovství popíral. Pokus o společný život opět zmaril Mílina matka, jež v záchvatu šílenství strhává při pádu z balkonu i svou dceru. Živný jako profesor na konzervatoři skládá o svém dramatickém životě operu. Jeho žáci si prohlížejí partituru podivné opery, která má být provedena bez posledního dějství. Pochopí, že jejím autorem je jejich podivínský profesor a v závěru poznají i obsah poslední

nepochodil. Takže premiéry Osudu se za svého života nedočkal. Prvně byla opera uvedena v brněnském rozhlase v r. 1934. O první scénické nastudování se zasloužilo Státní divadlo v Brně r. 1958 a tentýž rok byla uvedena i ve Stuttgartu. V r. 2002 ji nastudoval v pražském Národním divadle americký režisér Robert Wilson.

A jak dopadl jeho vztah ke krásné Kamile? Vyměnili si několik romantických dopisů a žárlivost pana lesmistra Urválka učinila veškerým stykům přítrž. Kamila své dopisy podepisovala Taťána podle hrdinky Puškinova Evžena Oněgina.

(Upraveno podle textu Jana Panenky, zveřejněného v programu opery Osud, uvedené v ND v Praze.)

Ze vzájemné korespondence:

„A byla jedna z nejkrásnějších paní. Hlas její byl jako viola d'amour. Slanice luhačovská byla v úpalu srpnového slunce. Proč chodila s třemi ohnivými růžemi a proč vykládala svůj mladý román?“

Janáček o K. Urválkové

ho aktu. Živný se setká s Mílou na onom světě. V opeře vystupují též malíř Lhotský (patrně podle malíře Joži Úprky z Hroznové Lhoty), skladatel Lenský (kontaminace zkratky jména Čelanský a jména básníka z Puškinova Evžena Oněgina). Původně v ní měl vystupovat i Válek, Mílin manžel, a měl ji ze žárlivosti zastřelit pistolí, do níž nabíl Mílinu milostnou báseň adresovanou Živnému. Zvláštním řízením osudu se stalo, že Janáček zadal r. 1907 operu k provedení Městskému divadlu na Královských Vinohradech, kde byl iniciátorem jejího uvedení dirigent L. V. Čelanský. K premiéře však pro mimořádnou náročnost jejího nastudování nedošlo. Nezdá se pravděpodobné, že by Čelanský rozpoznal zdroj námětu, neboť obsah byl radikálně změněn. Janáček chtěl r. 1914 zadat operu Brnu, ale ani tam

„Zda vy hodně pracujete, co Hvězda Luhačovic, již je hotova, věnujete mi to? Aspoň budu mít stálou vzpomínku na ty nezapomenutelné dni luhačovické.“

Kamila Urválková L.Janáčkovi 2. 10. 1903

A jaký byl její opravdový osud? Víme jen, že její manžel byl krásný muž, dobře situovaný, paní Kamila se pohybovala v tzv. lepší společnosti, jezdila na koni ve Střimovce, měla celoroční předplatné do Národního divadla. Ale i ji čekalo trápení. Manželův úřad vyžadoval časté služební cesty, z nichž jedna se mu stala osudnou, otrávil se jídlem, tzv. klobásovým jedem. Syn byl za války v koncentračním táboře, sice se vrátil domů, ale s podlomeným zdravím a záhy zemřel na TBC. Zůstala sama a bez finančních prostřed-

ků, a tak prodávala pod cenou zbytky své výbavy, aby se udržela při životě. Muse-la se rozloučit s krásnou jídelní soupravou z míšenského porcelánu, s povlaky z bruselské krajky, s obrazy. Paní Kamila Urválková bydlela určitou dobu v Dobřichovicích u Zelenků v Karlické ulici č. 191- naproti bývalé Staré poště. Ve dvou podkrovních světničkách byla jen jedna kamínka, a tak v chladném počasí trpěla zimou. Chodila vždy upravená a nalíčená, ve vlasech nosila většinou stuhu, na vodítku nebo v náručí ratlíčka Fifinku,

byl to zjev na tehdejší venkovské poměry zvláštní, a proto někdy po straně posmíváný. Ale našli se lidé, kteří jí pomáhali, tu zajíčkem, ovocem, nebo tím, co se urodilo na zahradě. Když bylo nejhůř, půjčovala si peníze, ale vždy všechno čestně vrátila. O seznámení s L. Janáčkem ráda hovořila a citovala opakovaně větu: „Kdo je ta fešná dáma, ta vysoká, ta blondýna?“ Závěr života prožila v domově důchodců.

(Ze vzpomínek pamětníků.)

Sestavila J. Váňová

KULTURNÍ PŘEHLED

na březen až červen 2012

(Aktuální dění, prosím, sledujte v Informačních listech)

VÝSTAVY V DOBŘICHOVICÍCH

Do konce dubna se v sále křižovnické residence můžete podívat na vítězné fotografie z 6. ročníku putovní výstavy Olympus FotoAkademie. Více o projektu i o tom, kdo letos v jednotlivých kategoriích vyhrál, najdete na www.fotoakademie.cz. Beseda „Cesta Mramoru“, o které jsem se zmínila v minulém čísle, se po domluvě s Petrem Váňou vzhledem k pracovním závazkům zúčastněných uskuteční v říjnu. Termín bude upřesněn v Informačním listě a na webových stránkách města.

Květnové výstavy na zámku jsou věnovány dětem ze ZUŠ Dobřichovice a černošickým výtvarným kursům. V červnu připravujeme výstavu fotografií Václava Šebka s názvem Svět.

BŘEZEN

Každou středu – knihovna 15:30 -16:30

Od začátku listopadu pořádá RC Fabiánek v dobřichovické knihovně čtení dětem. Scházíme se každé středeční odpoledne od 15.30 do 16.30 v zadní části knihovny. Čtení pro děti připravují maminky z Fabiánku, objeví se i zajímaví hosté. Kroužek je vhodný pro děti zhruba od 3 do 6 let, starší děti mohou přijít bez doprovodu rodičů. Vstupné je 30 Kč. Více na www.rcfabianek.cz

3. března, sobota – sál dr. Fürsta 19:30

Koncert: Jitka Vrbová a Standa Chmelík & folková skupina **Knezaplacení**

S Jitkou Vrbovou je již neuvěřitelných 25 let spjato i jméno Standy Chmelíka - vytvořili

spolu nerozlučnou dvojici a jako Akáty jsou známí snad na všech trampských setkáních a vždy vítání bouřlivým potleskem. Předprodej v knihovně 257710834, rezervace je možná i na kultura@dobrichovice.cz, vstupné 150,-/100,-

10. března, sobota - sál dr. Fürsta 19:00

Beseda se skalničkářem Zdeňkem Zvolánkem: Světové skalničky a jejich pěstování v podmínkách Českého krasu. Čtyřicet dlouhých let aranžuje malé půvabné a vytrvalé rostliny do obrazů s kamennými rámy v přírodních zahradách. Přes třicet let nepravidelně píše o skalních rostlinách všeho druhu. Přes třicet let fotografuje pouze ty výběrově atraktivní rostliny (Popelky ignoruje) ... Umí projektovat, hrát na tři nástroje (ne najednou), meditovat i editovat, kreslit květiny, množit rostliny, sbírat semena v neznámých horách, vykládat o všech kultivovaných lýkocích v jazyku anglickém, zpívat „Ó hřebíčku zahradnický“..... O zahradě pana Zvolánka v Karlíku si můžete přečíst - <http://www.novinky.cz/bydleni/zahrada/208403-zahrada-pod-skalami.html>

17. března, sobota - u zámku

Oslava jara s Fabiánkem, více na www.rcfabianek.cz.

24. března, sobota – sál dr. Fürsta 18:00

Únik do Indie – Rádžastán s Alicí Čermákovou. Beseda je doplněna výstavou velkoformátových fotografií.

31. března, sobota – residence křižovníků; od 11 hodin

Jarní trhy aneb velikonoční inspirace. Přijďte týden před Velikonocemi pro jarní i velikonoční inspiraci na zámek. Od 13 hodin se rozvoní spodní sál pečenými jídášky, u skautů si můžete upéct placku, či uplést pomlázku. Je připraveno několik výtvarných a tvořících dílniček pro děti, přijede mistr kovář a spousta prodejců se zajímavým zbožím. Pokud to počasí dovolí, Chorus Angelus vystoupí ve spodním sále ve 14.00 hodin. Pohádka pohádková z produkce divadla Žlutý kopec bude pro děti připravena nahoře v sále ve 15.30 hodin.

DUBEN

20. dubna, pátek – sál dr. Fürsta 20:00 Koncert bluegrassové kapely **Poutníci**

Tato kapela oslavila v roce 2010 už 40 let své činnosti na české hudební scéně. Během svého působení Poutníci vyhráli několikrát soutěž Porta a dokonce získali Zlatou Portu za dlouholetou činnost v oblasti folku. V letech 1989 a 1990 soubor získal i ocenění v USA za nejlepší neamerické bluegrassové CD udělované organizací SPBGM. Poutníci mají za sebou spoustu vystoupení v televizi a též přes 3 000 koncertů na našich a evropských podílech. Skupina také prodala přes 100 000 CD a LP, kterých vydala zatím 13. Během poutnického vystoupení zazní písničky z prvopočátků české country hudby, známé americké bluegrassové standardy a samozřejmě ty největší poutnické hity jako jsou skladby Panenka, Hotel Hillary, Podobenství o náramcích či Pojďme se napít... Předprodej v knihovně 257710834, rezervace je možná i na kultura@dobrichovice.cz, vstupné 150,-

21. dubna, sobota – park

Dobřichovická míle – pořádá ZŠ Dobřichovice

22. dubna, neděle – sál MUDr. F. Fürsta, 15:00

pohádka pro nejmenší Eva Hrušková a Jan Přeučil: **ČERT A KÁČA**

29. dubna, neděle – park odpoledne

V rámci oslavy Světového dne tance připravuje Hanka Tuháčková a její **Taneční studio Dobřichovice** vystoupení v parku.

KVĚTEN

6. května, neděle – residence křižovníků, v podvečer

Soubor Ludus Musicus připravuje pořad **Karel Hynek Mácha: Marinka**

12. května, sobota – u residence křižovníků pod lípou 8:00 – 12:00

Začíná druhá sezóna **farmářských trhů**. Náš trh opět nabídne sezónní produkty z regionu i zahraniční speciality, výpěstky ekologicky šetrného hospodaření a výrobky dle tradičních receptur. Přijďte si nakoupit sazeničky, bylinky, koření, ryby nebo olej, marmeládu či pečený čaj, ochutnat koláče, klobásy, sýry, dát si dobrou kávu či víno – těšíme se na vás každou lichou sobotu u residence pod lípou.

26. května, sobota – u zámku pod lípou 8:00 – 12:00

Farmářské trhy

27. května, neděle – residence křižovníků nebo sál MUDR. F. Fürsta, dle počasí v 15:00 pohádka pro děti **O Raráškovi a Kačence** – přijede divadlo Ludvík, profesionální pražské autorské divadlo, založené Jarmilou Vlčkovou a Pavlínou Jurkovou. Pohádka o hubaté švadlence Kačence, Kubovi a poťouchlém Raráškovi Vás provede celým rokem. Během jedné hodiny děti zábavnou formou prožijí všechna roční období - jaro, léto, podzim, zimu.

VÝHLED NA ČERVEN

1. června, pátek – zámek 20:30, představení **Noc na Karlštejně**

2. června – sobota, residence křižovníků

III. ročník **Středověkých slavností** spojený s Královským průvodem, večerní představení **Noc na Karlštejně**.

9. a 23. června, zámek – 8:00 – 12:00, Farmářské trhy

14. - 17. června, residence křižovníků

představení Dobřichovické divadelní společnosti – dvě komediální aktovky Georgese Feydeaua v režii Petra Říhy - **Leona si pospíšila** a **Nebožka panina matka**. Toto představení můžete také vidět v řevnickém kině, a to v termínech 16. – 25. března. Podrobnosti na www.divadloddcs.cz

24. června, park, Svatojánské slavnosti - připravuje DDS, www.divadloddcs.cz

V. Cvrčková

MUSICA VIVA se uzavřela knížecím zrcadlem

V sobotu 26. 11. 2011 zahájily Dobřichovické advent ve velkém stylu. Adventními trhy s atraktivním doprovodným programem, oblíbeným ohňostrojem a každoročním Mostovým plesem. Věrní ctitelé souboru Ludus Musicus si ale nenechali ujít jeho program k výročí úmrtí Karla IV. „Knižecí zrcadlo“. Byl sestaven ze středověkých, převážně duchovních písní a čtení z textů současníků o životě velkého císaře a krále a zejména z jeho vlastního životopisu Vita Caroli Quarti v podání členů souboru i řádky milých hostů. Volba padla tentokrát na úryvky, ve kterých se Karel IV. zamýšlí nad biblickými texty a vykládá vybraná podobenství. Dostali

jsme opět příležitost nahlédnout do trochu opomíjených zákoutí kulturní historie, připomenout si její bohatství a přesvědčit se, jak živě a působivě nás umí stále oslovovat. Soubor se představil tentokrát ve své užší, pánské sestavě a všichni hráči na nástroje a zejména zpěváci Jan Venclík a Ondřej Solnička své příznivce nadchli. Koncert nejenom připomněl velkou historickou osobnost a příjemně zahájil adventní čas, ale zároveň také uzavřel festival Musica Viva 2011, který nám jako už každoročně přinesl řadu mimořádných hudebních zážitků. Těšme se spolu na ročník 2012.

J. Soukupová

DIVADELNÍ premiéra

Dobřichovická divadelní společnost chystá na březen premiéru představení sestaveného ze dvou aktovek divákům již známého autora komedií a frašek George Feydeaua.

V režii Petra Říhy to bude nejprve příběh o tom, co všechno může zažít muž, jehož žena se chystá rodit, s názvem Leona si prospíšila. V roli trpícího manžela uvidíte Jiřího Šafránka a do role jeho těhotné ženy obsadil režisér Hedviku Hájkovou. V dal-

ších rolích se představí Věra Fabiánová, Alena a Petr Říhovi a Dagmar Vávrová.

V druhé části představení v aktovce Nebožka panina matka mohou diváci vidět v hlavní roli herečku divadla Ypsilon Renatu Rychlou, též známé tváře Dobřichovické divadelní společnosti. Lucián, v podání Jana Seidla, se pozdě v noci vrací domů z plesu umělců. Zapomene si klíče, a proto musí vzbudit svou ženu Ivonu, v podání Renaty Rychlé, která se rozhodne jen tak

mu celou záležitost nedarovat. Vzájemné výčitky, urážky a odvolávání se na značně zpochybnitelná svědectví slučky Anety, kterou si zahraje Petr Kaplan, jsou v téhle domácnosti zřejmě denním chlebem. Do toho vejde komorník Ivoniny matky Josef, ztvárněný Karlem Králem, aby oznámil tragickou událost...

Věříme, že se diváci pobaví i zasmějí, neboť tyto Feydeauovy úsměvné hříčky dopřejí hercům s velkou nadsázkou rozehrát situace mnohým z nás celkem důvěrně známé. Představení v předpremiéře uvidí jako první diváci v kině v Litni 10. března, premi-

éru chystají dobřichovičtí do divadla-kina Řevnice na 16. březen v 19.30 hod. Reprízy budou uvedeny 17. března v 19.30, dále 24. března v 16.00 a v 19.30 a řevnickou šňůru ukončí v neděli 25. března odpoledním představením v 17.00. Představení sehrají i 29. dubna v pražském Semaforu. V Dobřichovicích na zámku zahrají 14. až 17. června.

Přijďte své známé herce povzbudit, před plným hledištěm se jim hraje mnohem lépe a i diváci se pak lépe baví. Těšíme se na vás. Ať žije divadlo, a to naše zvlášť!

Petr Říha

DOBŘICHOVIČTÍ FOTBALISTÉ na rozcestí

V uplynulých letech byli naši příznivci zvyklí na vítězná tažení dobřichovických fotbalistů různými soutěžemi. Postupně se probíjeli od té nejnižší čtvrté třídy, stále výš a výše. Postupovalo se skoro každý rok a zažívali jsme společně mnoho radostných chvílí, často se mohlo slavit... Čím výše se však hrálo, tím vyšší nároky na hráče byly kladeny, takže jedni přicházeli, jiní odcházeli, ale obměna byla pozvolná. Místních však pořád ubývalo, ne snad proto, že by

na to neměli. Někteří byli naopak obdarováni takovým talentem, že by měli na ještě vyšší mety, jenže nebyli ochotní na sobě dále pracovat. Zkrátka alkohol a dívky jim byly přednější. Loni v roce 2011, tak po historickém postupu do KRAJSKÉHO PŘEBORU zůstalo místních (hráčů z Dobřichovic a okolí) v týmu jen několik. Družstvo složené převážně ze starších hráčů, však v této nejvyšší krajské soutěži dosáhlo na svůj výkonnostní strop. Pravda, dokázalo sice

odehrát několik výborných zápasů... Úzký kádr a ne vždy zodpovědný přístup hráčů však zapříčinily, že po dohrání podzimní části soutěže je náš tým až na 13. místě ze šestnácti účastníků. Ve výboru fotbalového oddílu i mezi fanoušky zavládly rozpaky, či rovnou nespokojenost. Někteří hráči navíc končí... Také dosavadní předseda pan Jan Mrázek oznámil, že ze zdravotních důvodů odstupuje z funkce!

Fotbalisté tak najednou byli postaveni před rozhodnutí, zda z KP odstoupit a zaplatit pokutu 100.000,- Kč. Nebo to „nějak dohrát“. Zvítězila nakonec třetí varianta. Nové vedení angažovalo nového trenéra

pana Václava Šebestu, který vlastní A licenci UEFA, a začalo společně budovat zcela nový, mnohem silnější tým, jehož úkolem bude nejenom záchrana v krajském přeboru a potěcha našich příznivců kvalitní předváděnou hrou. Začíná se totiž hovořit o dalším cíli, postupu do divize!! V týmu se zatím objevilo přibližně dvanáct nových, vesměs mladých hráčů, někteří jsou dokonce místní! Dosavadní přípravné zápasy zatím vzbuzují optimistické naděje. Jak se všechno vyvine, napoví první jarní mistrovský zápas v sobotu 10. března doma proti velmi silnému soupeři, Českému Lvů Unionu Beroun. Rozhodně bude o co hrát a na co se dívat!

Některé zajímavé výsledky:

DOBŘICHOVICE - ŠTĚCHOVICE (divize)	2:2
DOBŘICHOVICE - FC ZLIČÍN (pražský přebor)	0:0
DOBŘICHOVICE - MOTORLET (divize)	0:3
DOBŘICHOVICE - VŠENORY (I.A řída)	0:0

Za oddíl kopané Miloslav Omáčka

VOLEJBALOVÉ SOUTĚŽE k 12. únoru 2012

Muži A, 1. liga

Po vánoční přestávce sehráli naši muži poslední čtyři utkání základní části: prohráli na MFF, zvítězili v Hradci Králové a doma porazili Benátky a Českou Lípu. Těmito zápasy skončila základní část, v níž se jednotlivá družstva umístila takto:

	V	P	sety	B
1. EGE České Budějovice	20	3	65:23	43
2. TJ Sokol Dobřichovice	17	6	56:29	40
3. VSK Staré Město	17	8	58:37	40
4. Volleyball Kladno	13	10	51:40	36
5. VK Karbo Benátky n. J.	13	10	52:42	36
6. ČZU Praha B	11	12	43:46	34
7. Slavia Plzeň	10	13	37:52	33
8. Lokomotiva Česká Lípa	8	15	40:49	31
9. MFF Praha	8	15	36:50	31
10. Volejbal Brno B	7	16	37:54	30
11. VK Rakovník	5	18	25:55	28
12. Slavia Hradec Králové	5	18	24:61	28

Prvních osm družstev postoupilo do play-off, kde hrají o celkového vítěze první ligy, který postoupí do extraligy; poslední čtyři hrají o udržení. Naším stačily k postupu do semifinále tři zápasy, v nichž porazili družstvo Plzně třikrát 3:0; do semifinále dále postoupily České Budějovice, které vyřadily Českou Lípu, a Kladno, které si poradilo s Benátkami. O dalším semifinále rozhodne až pátý zápas mezi Starým Městem a ČZU Praha B. V době uzávěrky

svého semifinálového soupeře naši ještě neznají, nicméně však už vědí, že první dva semifinálové zápasy sehraji 24. a 25. února doma a případný pátý 10. března také doma.

Ženy A, 1. liga

V závěrečné tabulce základní části české skupiny první ligy se na prvních třech místech umístila družstva Střešovic, Madety Č. Budějovice a Žižkova; tyto tři celky spolu s prvními

třemi družstvy moravské skupiny (Moravská Slávia Brno, Břeclav, Uherské Hradiště) hrají o postup do extraligy. Zbývající čtyři družstva české skupiny (v základní části se umístila v pořadí Pedagogická fakulta Č. Budějovice, Sokol Dobřichovice, Rokycany a Nusle) hrají o udržení s posledními třemi družstvy moravské skupiny (Opava, Univerzita Brno, Nový Jičín). Naše děvčata do bojů v této skupině vstoupila sice porážkou v Novém Jičíně, ale v odvetném utkání to svému soupeři oplátila; v dalším kole pak doma dvakrát vyhrála s Univerzitou Brno a v Opavě dvakrát prohrála. I přes tyto poslední dvě prohry je naše ženské Áčko v průběžné tabulce na prvním místě s 28 body, na druhém místě jsou Rokycany s 25 body a na třetím Pedag. fakulta Č. Budějovice s 24 body. Závěrečné tři dvojzápasy naše ženy sehraji 3. a 4. března doma s Novým Jičínem, 10. a 11. března v Brně a svůj první ročník prvoligového působení zakončí 17. a 18. března doma s Opavou.

Muži B, krajský přebor 1. třídy

Mužskému Běčku vánoční přestávka prospěla, protože od té doby v osmi utkáních sedmkrát zvítězilo a jen jednou prohrálo.

Díky těmto vítězstvím jsou v průběžné tabulce na prvním místě (40 bodů) s dvoubodovým náskokem před Zručí n. Sázavou. Doma hrají už jenom 17. března (se Zručí n. S.) a soutěž zakončí 24. března v Benešově.

Ženy B, krajský přebor 1. třídy

Také ženskému Běčku – zdá se – Vánoce prospěly, neboť v osmi následujících utkáních děvčata šestkrát zvítězila a jen dvakrát prohrála. Díky tomu v průběžné tabulce „poskočila“ ze šestého místa na čtvrté; vede Rakovník, následován Příbramí a Mladou Boleslaví. Doma, tj. v Třebotově, bude naše Běčko hrát 3. března s Příbramí a 17. března s Lysou n. Labem; soutěž zakončí 24. března ve Zdicích.

Kadetky, krajský přebor

Naše nejmladší volejbalistky sehrały poslední dvě domácí utkání 12. února: s Tuchlovcemi vyhrály 3:0, ale s Rakovníkem se jim zvítězit nepodařilo. Závěrečné dva turnaje budou hrát 4. března v Rakovníku a 31. března v Mladé Boleslaví.

HgS

ORIENTAČNÍ BĚH

Čtenář listující Kukátkem, jehož zrak spočine na titulu tohoto článku o běhání po lesích, si možná řekne, že zde není o čem číst. Jaképak běhání v terénu zapadlém sněhem a sevřeném hlubokým mrazem. Ale to by se dopustil omylu. Orientáči jsou lidé vynalézaví a vždy si najdou nějakou možnost pohybu v přírodě. Každý víkend se najde alespoň jeden obětavý člověk, který zorganizuje závod v rámci Pražské zimní ligy. Tato liga má oproti oficiálním závodům

Českého svazu orientačních sportů výhodu v tom, že nemá téměř žádná pravidla. Vše se řeší v rámci fair-play, zdravého rozumu a tolerance k drobným chybám. Což je úžasná kombinace, kterou lze mimochodem doporučit i v jiných životních situacích. Způsob pohybu v terénu je určován hlavně počasím. V našem kraji není zatím tolik sněhu, takže se tuto zimu pořádají i závody, kde se běhá zcela nudo, s nohama vyzbrojenýma pouze botami. Ale velké mra-

zy uplynulých dnů umožnily pořádání dvou bruslařských orientačních závodů, jeden na Orlíku, druhý v pískovněch u Mělníka. A ve vyšších polohách našich hor se pořádají tradiční lyžařské orientační závody. A když už pořadatelé nevědí, kudy kam, uspořádají orienták plavací v aquaparku nebo orienták jeskynní pod zemí.

Stalo se zvykem již v dobách, kdy náš oddíl vedl a do Kukátka přispíval Míla Cupák, že článek vždy obsahoval informace o sportovních úspěších našich členů. Bude tomu tak i nadále. Nicméně nechtěl bych, aby u případného čtenáře vznikl dojem, že jsme jakousi elitní skupinou sportovců, cenících si pouze význačných umístění. Každý má samozřejmě radost, když se mu závod povede, a je přirozené se tím i pochlubit. Ale to pro většinu z nás není to hlavní. Jde nám především o radost z pohybu v přírodě. Znam závodníky, kteří při běhu málokdy minou zralou lesní jahůdku či neorvaný trs borůvek, aby se neobčerstvili. Jsou i tací, kteří přibíhají nebo spíše přicházejí do cíle s plnou náručí hub. Sám málokdy minu krásnou vyhlídku, která se leckdy otevře před očima při běhu přes svažitou mýtinu,

abych se alespoň na pár vteřin nepokochal. A kupodivu to ani nevede k výrazně horšímu umístění. On totiž orientační běh není jen o běhu, ale také o práci s mapou a hospodaření se silami a kyslíkem. Někdy je lepší si trochu odpočinout a zamyslet, než se uštvat a následně zabloudit.

Tuto krátkou Ódu na OB bych rád zakončil několika praktickými informacemi. Kromě toho, že orientační běh je zdravý pohyb v přírodě na čerstvém vzduchu a po měkké podložce, která tolik nezatěžuje klouby jako běh po asfaltu, je též nenáročný z finančního hlediska. Pro letní běhání není potřeba žádná speciální výstroj a výzbroj. Jediné, co je dobré mít s sebou, je busola, tedy kompas. Stojí v řádech stokorun a na vyzkoušení je možné si ji v oddíle zdarma půjčit. Dále na oficiální závody je třeba mít speciální čip, do kterého se zaznamenává průchod kontrolními body. Ten si lze pro začátek také půjčovat. Startovné na závod je pro začátečníky v řádech desetikorun, je to hlavně za mapu, kterou každý dostane na startu. Takže jedinou větší položkou je doprava, což my jakožto malý oddíl řešíme vzájemnými dohodami o využití aut.

A úplně na závěr: věkově tento sport není omezen. Děti do 10 let absolvují speciální tratě spolu s rodiči, stačí jeden, nejlépe vlastní, ale není to nutné. Dítě se pohybuje buď samo, nebo s pomocí čehokoli, viz například připojený obrázek. Pro desetileté pak jsou určeny tratě s fábroky a dále jsou kategorie odstupňovány po 2 až 5 letech

až do 75-80. Starší už mají smůlu, je jich málo, tak musí běhat mladší kategorie. Kdyby toto někdo četl a kdyby přitom zahřel touhou si to vyzkoušet, stačí zadat do vyhledávače „KOB Dobříchovice“ a využít některý z mnoha kontaktů v sekci Seznam členů.

VJ

ŘEVNICKÝ LIĐÁK SE PROMĚNIL je z něj sportcentrum

Fotbalisté Petr Čech a Milan Baroš, legendární hokejista Jaromír Jágr nebo olympijský vítěz Aleš Valenta. Ty všechny a spoustu dalších sportovních osobností nyní najdete v nově otevřeném řevnickém sportcentru Liďák. Nevěříte?

„Zatím je máme na velkých uměleckých fotografiích po celém areálu, ale věřím, že jednou k nám někoho takového dostaneme i osobně, aby si u nás zaspotoval, ochutnal něco z našeho jídelníčku a prožil tady příjemný čas jako řada jiných lidí, kteří nás začínají navštěvovat,“ říká manažerka sportcentra Lucie Hrabalová.

Jednou z prvních, kdo zrenovované sportcentrum otestovala, byla koncem minulého roku Jesika Malečková, mistryně republiky v tenisu. Přijela, aby si zahrála s talentovanými tenisty Sportclubu Řevnice a pobesedovala s nimi. Berounská rodačka vyprávěla, jak se k tenisu dostala, jak před pár lety cestovala po okolí a hledala areál, kde by měla celoroční podmínky pro kvalitní trénování. „Tady máte všechno, co sportovec potřebuje pro svůj rozvoj, na jednom místě, pod jednou střechou,“ pochvalovala si.

Sami jsme se přesvědčili, že nelhal. Sportcentrum Liďák vzniklo z někdejšího prvore-

publikového Lidového domu, najdete je pár kroků nad řevnickým náměstím směrem na Mníšek. Nabízí služby a zázemí pro sportovce, kulturní a společenské spolky, firemní akce i rodinné příležitosti. „Snažíme se vyhovět všem, přizpůsobit se potřebám zájemců,“ tvrdí manažerka Hrabalová.

Ta slova zní jako z reklamního katalogu, nicméně lze je podložit fakty. Služby jsou komplexní. Na třech kurtech s kobercovým povrchem, které jsou přes zimu kryté nafukovačkou, si přijdou na své zájemci o tenis i další sporty. Areál je totiž přestavitelný na různé typy sportů. Když proženete své tělo, můžete se přímo na místě zrelaxovat. Počítá se zde se službami maséra a fyzioterapeutky, dlouhodobě funguje pedikérka a velký zájem je o lekce jógy. Najdete zde vyplétání raket, nakoupíte si sportovní zboží značky Babolat ... Prostě leccos. „Během jara chystáme vybudování malé posilovny pro širší veřejnost i naše mladé tenisty,“ prozrazuje manažerka Hrabalová.

Po sportu a rehabilitaci se dobře najíte v restauraci, kde kuchaři vaří výhradně z vlastních surovin. Klidně si můžete objednat i jídlo domů, třeba svičkovou Chateaubriand nebo pečené seje. Zázemí v Liďáku najdou i ti, kdo

je hledají pro svatební hostinu, narozeninovou párty a podobně. Areál nabízí dost prostoru, klidně pro 200 hostů ve společenském sále a ubytování 36 míst přímo na místě.

„Víme, že konkurence v okolí Prahy je obrovská. Tím spíš nás těší každý návštěvník, který se k nám přijde přesvědčit, jak to děláme. Mimochodem, celý areál je nekuřácký, takže máme první nekuřáckou restauraci v Řevnicích,“ říká manažerka.

Nekuřácké prostředí bylo jednou z podmínek, kterou si majitelé areálu při stavebních úpravách dali. Kromě veřejnosti totiž areál

slouží ve velké míře výchově tenisové mládeže Sportclubu. Ten se každým měsícem rozrůstá a dnes jeho trenéři vedou už přes stovku hráčů v tenisové školičce i těch, kteří vyhrávají krajské přebory a patří k nejlepším v republice jako Eliška Petráčková, Daniela Švédová, Matyáš Ježek nebo další místní odchovanec Antonín Štěpánek.

Přesvědčit se o službách sportcentra Liďák můžete přímo na místě, nebo se cokoliv dozvědět na webových stránkách www.tenisrevnice.cz.

jaš

SIMPLY CLEVER

ŠKODA

Důvěřujte.
Prověříme my

Odjeďte bez obav. Program ŠKODA Plus Vám zaručuje, že je koupě ojetého vozu zcela transparentní a bezpečnou záležitostí s možností výhodného financování.

Program ŠKODA Plus přináší výhody jako např.:

- výkup Vašeho vozu,
- výhodnější pojištění vozu,
- čtyřletá záruka ŠKODA AUTO, od prvního uvedení do provozu.

Kompletní aktuální nabídku najdete na www.skodaplus.cz nebo nás můžete rovnou navštívit. Poradíme Vám s výběrem.

ŠKODA Plus

Váš autorizovaný partner programu ŠKODA Plus:

FEMAT, spol. s r.o.
Výpadová 2313
15300 P-5 Radotín

www.femat.cz
Tel.: 800 400 104
Tel.: 242 406 325

ŠkoFIN
Dobře vědy

FEMAT
SPOL. S R.O.

DOBŘICH s.r.o., Dobřichovice

nabízí možnost inzerce v DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU

časopis vychází jako občasník, obvykle čtvrtletně v březnu, červnu, září a prosinci

Ceník

* A5 (celá vnitřní strana) 3 500 Kč
Celoroční inzerce 11.200 Kč (4x 2.800 Kč)

* A6 (polovina vnitřní strany) 2 000 Kč
Celoroční inzerce 6 800 Kč (4 x 1700 Kč)

* A5 (třetí strana obálky + PR článek) 5 000 Kč
Celoroční inzerce 16 000 Kč (4 x 4000 Kč)

* A5 (zadní strana pro PARTNERA Dobřichovického Kukátka) 10 000 Kč. Celoroční inzerce 32.000 Kč (4x 8.000 Kč)

Partner získává zhotovení inzerátu zdarma, zveřejnění PR článku a příp. další dohodnuté výhody.

Formáty menší než A6 budou přijímány dle prostorových možností za smluvní ceny. Nekomerční řádková inzerce zdarma!

Kontakt: Stanislav Mikeš tel: 227 031 097, mob. 605 179 192, e-mail: gabeva@volny.cz